

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Smyrnan seurakunta-ajanjakso

Jeffersonville, IN, USA

6.12.1960

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Smyrnan seurakunta-ajanjakso

¹ Kaikkein ihanin Isä, me olemme niin iloiset tänä iltana tietäessämme, että meillä on olemuksissamme kuolematon Elämä. Meidän Jumalamme Elämä jakautui tulisiksi kieliksi ja ne asettuivat kunkin heidän päälleen, ja he kaikki täyttyivät Pyhällä Hengellä ja alkoivat puhua kielillä niin kuin Henki heille puhuttavaksi antoi. Oi Isä, kuinka me kiitämmekään Sinua siitä, että jaoit itsesi Seurakunnan keskuuteen. Ei ihme, että Herramme sanoi: ”Sinä päivänä te tulette tietämään, että Minä olen Isässä, ja Isä Minussa, Minä teissä ja te Minussa.” Että kuinka Taivaan Jumala asuu ihmistensä keskuudessa! ”Pieni hetki eikä maailma tule enää Minua näkemään, kuitenkin te olette näkevä Minut, sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne, ja teissä, maailman loppuun asti.” Kautta jokaisen seurakunta-ajanjakson, Sinä tulisit olemaan täällä, samana eilen, tänään ja iäti, ja me tuntisimme Sinut tekemistäsi teoista. ”Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.”

² Herra, nähdessämme sen, nähdessämme kaikkien aikakausien huippukohdan, aika on loppumassa ja iankaikkisuus alkamassa. Isä, Jumala, me olemme iloiset tietäessämme, että elämme tuossa jäännöksessä tänä päivänä; tarkaten elämäämme ja nähden, minkä kaltaiset tavoitteet meillä on ja vaikuttimet meillä on, ja nähden, että Pyhä Henki on ottanut hallinnan. Jumala, voikoon jokainen henkilö Jumalallisessa Läsnäolossa tänä iltana käsittää nämä seurakunta-ajanjaksot, joissa me elämme, ja paeta nopeasti Herran Jeesuksen luo, sillä on selvästi kirjoitettu, että ”Herran Nimi on mahtava torni, vanhurskaat juoksevat siihen ja ovat turvassa.”

³ Oi Jumala, tule tänä iltana ja voitele olemuksemme, Herra. Tuo harhailijat, oi Herra, jotka ovat niin hämmingissä; katso lammas-parkoja, Herra, he eivät tiedä mitä uskoa; siellä on paimenkutsuja kaikkialta. Me rukoilemme Isä, että he kuulisivat tuon suuren lauman Paimenen, Herran Jeesuksen äänen, Hänen suuren Henkensä puhuessa tänä iltana. sanoen: ”Lapseni, tule Minun tyköni, ja Minä annan sinulle Sapatinlevon, joka sinetöi sinut iankaikkiseen määräpaikkaasi. Niin että he eivät olisi heiteltävinä maan päällä, kun me näemme ajan olevan loppumassa nyt. Suo se, Isä. Puhu puhujan kautta. Kuuntele heidän korviensa kautta, jotka kuulevat, sillä me kaikki kuuntelemme. Jeesuksen Nimessä me rukoilemme. Aamen. Voitte istuutua.

⁴ Nyt, tänä iltana me tutkimme toista seurakunta-ajanjaksoa. Näen monien tekevän muistiinpanoja asioita ja siksi haluan tehdä tämän selväksi joka kerta.

⁵ Toista seurakunta-ajanjaksoa kutsuttiin Smyrnan seurakunta-ajanjaksoksi. Smyrnan ajanjakso alkoi samaan aikaan kuin Efeson ajanjakso loppui. Efeson ajanjakso oli vuodesta 55 jKr. vuoteen 170 jKr.. Smyrnan ajanjakso alkoi vuonna 170 ja jatkuu vuoteen 312. Tämä seurakunta on vainottu seurakunta; se on seurakunta, joka kantaa marttyyrin kruunua, ahdistuksenajan seurakunta. Ja Jumala lupasi sille, tuolle Valitulle Seurakunnalla siinä, että hän antaisi sille Elämän kruunun.

⁶ Kullakin seurakunnalla oli tähti, jota pidettiin Jumalan kädessä, ja joka esitti ”sanansaattajaa” tuolle seurakunta-ajanjaksolle. Parhaan ajatukseni mukaan, sanansaattaja Efeson seurakunta-ajanjaksossa (koska Raamattu ei sano, keitä he olivat) oli Paavali, sillä hän perusti Efeson seurakunnan ja oli tuon seurakunta-ajanjakson palvelija. Se toi Valon Seurakunnalle, kun Pyhä Johannes jatkoi siitä eteenpäin. Ja sitten Polykarpus ja niin edelleen.

⁷ Nyt Smyrnan ajanjaksossa, uskon että sen sanansaattajana, kaiken sen mukaan, mitä olen kyennyt löytämään, oli Irenaeus. Ja nyt haluan antaa syyn siihen, miksi valitsin Irenaeuksen Polykarpuksen sijasta. Melkein koko papisto ja Raamatun opettajat tahtovat ajatella, että tuo enkeli oli Polykarpus. Polykarpus oli Pyhän Johanneksen opetuslapsi, se on totta. Ja Polykarpus

sinetöi sen, hän oli marttyyri; he lävistivät hänet suoraan sydämeen ja tappoivat hänet. Nyt, hän oli suuri mies, huomattava mies, jumalinen suloinen mies. Eikä ollut mitään, mitä te voisitte sanoa hänen elämäänsä vastaan.

⁸ Syy siihen miksi valitsin Irenaeuksen: koska uskon, että Irenaeus oli lähempänä Kirjoitusta kuin Polykarpus. Koska Polykarpus jotenkin kallistui roomalaisen ajatuksen puolelle organisaation pystyttämisestä. Ja Irenaeus oli lujasti sitä vastaan, hän absoluuttisesti kielsi sen. Ja sitten, niin kuin me kaikki tiedämme, tuo suuri asia tuli esiin Nikean kirkolliskokouksessa; yksi niistä suurista asioista oli, että oliko Jumala kolme tai oliko Jumala yksi. Ja Irenaeus otti sen puolen, että oli Jumala, vain yksi Jumala.

⁹ Voisin lukea *Esinikealaisista isistä*, osasta yksi, sivulta 412, pienen lainauksen; jos haluatte kirjoittaa sen muistiin, se on *Esinikealaisten isien* ensimmäisessä osassa. Jos haluatte nidoksen, niin se on viimeinen osa kolmannesta nidoksesta. Te voisitte lukea sieltä koko asian, siellä on siitä useita kappaleita, tai useita lauseita. Nyt aloitan lukemisen lopusta, noin kaksi- tai kolmekymmentä riviä. En tule lukemaan sitä kaikkea, vain osan siitä:

“Kaikki nämä toiset ilmaiset samoin tuovat esiin tuon yhden ja saman Olennon arvonimen [tittelin];” (Näettekö, mitä hän yrittää sanoa? Että kun he kutsuivat Häntä ‘Isä, Poika, Pyhä Henki’, niin hän sanoi: “Ne ovat titteleitä, eivät nimiä, ne ovat Yhden Olennon arvonimiä.” Ja se on tarkalleen se, mitä me opetamme yhä tänä päivänä.) “kuten esimerkiksi” (ja sitten on suluissa englanniksi), *Voiman Herra, kaikkien Herra Isä, Jumala Kaikkivaltias, Kaikkein Korkein, Luoja, Tekijä, ja sen kaltaiset. Nämä eivät ole toisiaan seuraavien erilaisten olentojen nimiä ja titteleitä, vaan yhden ja saman.*” (Aamen) “nimiä, joilla yhtä Jumalaa, Isää on... Hän, joka on kaikkia näitä... suo kaikille olemassa oleville, kaiken olemassaolon siunauksen.”

¹⁰ Irenaeus sanoi, että “kaikki nämä tittelit muodostavat yhdessä yhden Nimen, yhden Jumalan alaisuudessa, ja ne ovat vain titteleitä siitä, mitä Hän oli.” Hän oli Saaronin Ruusu. Sitä Hän oli. Se on titteli. Hän oli Aamutähti. Hän oli Alpha. Hän oli Omega. Ne ovat sen titteleitä, mitä Hän oli. Hän oli Isä, Hän oli Poika, Hän oli Pyhä Henki. Mutta on yksi Jumala. Yksi Jumala, ja Hänen Nimensä on Yksi. Ja se on yksi syy, miksi ajattelin Irenaeuksen olleen oikeassa tämän Kirjoituksen tulkinnassaan.

¹¹ Toinen asia, jonka haluaisin lukea teille, löytyy kirjasta *Kuinka se tapahtui?* Ja tämä on historioitsijoiden mukaisesti. R. C. Hazeltonin mukainen varhaisten seurakuntien historia *Kuinka se tapahtui?*. Ja täällä sivulla 180 sanotaan: “Hengelliset lahjat Irenaeuksen aikana, 177 jKr. - 202 jKr..” Nyt syy siihen, miksi lainaan tätä, on se, että tämä menee ääninauhalle, näettehän, ja me otamme sen kirjoista.

“Irenaeuksen aikana, jolloin useimmilla Ranskan apostolisilla seurakunnilla oli kaikki Pyhän Hengen lahjat.” Se johtui hänen opetuksestansa, näettehän. “Irenaeuksen seurakunnan jäsenet Lyonissa”, se on Lyonissa, Ranskassa, “puhuivat kielillä. Ei ollut epätavallista nähdä, että joku kuollut tuotiin takaisin elämään. Parantaminen oli jokapäiväinen tapahtuma kaikissa evankelistisissa seurakunnissa kaikkialla.” Tuo Irenaeus tiesi kuinka opettaa! “Ihmeitä tapahtui usein. Tosiasiassa nuo seurakunnat eivät koskaan olleet ilman ihmeellisiä Jumalan läsnäolon julkitulemisia joko näkyinä, luonnonvoimien toiminnan keskeyttämisinä, ja ihmeinä, muistuttamaan tuon päivän evankelistisia kristittyjä siitä, että he olivat Hänen rakkaita opetuslapsiansa. Mutta menneestä historiasta, me emme voi poimia yhtäkään kuolleista herättämistä Rooman ensimmäisessä kirkossa.”

¹² Niin sanovat historioitsijat, ihmiset, jotka eivät ole kiinnostuneet kummastakaan puolesta, he vain kertovat totuuden.

¹³ Siksi uskon, että se oli Irenaeus, koska, näettehän, hänellä oli se sama usko, joka oli tullut Paavalilta ja opetuslapsilta. Siksi uskon hänen olleen Smyrnan seurakunnan enkelin, koska hänellä oli sama Kirjoituksenmukainen opetus; ja sama Kirjoituksenmukainen opetus Jumalan Sanan pohjalta tulee joka kerta tuottamaan saman asian. Jos te vain tahdotte yksinkertaisesti ottaa Jumalan kaavan ja noudattaa sitä kirjaimellisesti, ei väliä sillä, mitä seurakunnat sanovat, te vain seuraatte sitä sillä tavalla, kuin siinä sanotaan, niin se tulee tuottamaan saman asian. Ja sen Irenaeus teki.

¹⁴ No niin, uskon että Polykarpus oli hieno mies ja ymmärtäväinen; mutta sanoisin, että hän kallistui liiaksi seurakunnan organisoimisen puolelle, ja tekemään niin kuin nikolaiitat tekivät. He organisoivat seurakunnan ja yhdistivät veljeyden. Alyllisesti kaikki näytti olevan oikein, mutta katsokaahan, Henki on niin kaukana älykkyyden edellä... te ette osaa edes ajatella oikein... Hengen mukaisesti. "Minun korkeat ajatukseni ovat korkeammalla teidän ajatuksianne", sanoo Jumala. "Minun tieni ovat korkeammat teidän teitänne." Niinpä on ainoastaan yksi tapa tehdä se: seurata Häntä piirustuksen mukaisesti. Niin on.

¹⁵ Nyt me voimme ajatella, jos te menisitte täältä... Jos minä olisin menossa Chicagoon tänä iltana, minä voisin mennä tänne ulos, ottaa kompassin ja sanoa: "Katsokaamme nyt, Chicago on suoraan tähän suuntaan. Hyvä on, lähdén siihen suuntaan." Silloin en pääsisi edes ulos Jeffersonvillestä. Näettekö? Minun täytyy hankkia itselleni tiekartta. Siihen on merkitty tie, jota pitkin voin ajaa autolla Chicagoon kuudessa tai seitsemässä tunnissa, mutta minä en voi mennä suoraan miten tahdon. Lentokonekaan ei voi mennä miten tahtoo; sille on määrätty tietty korkeus lentää, ja sillä on määrätty astelukemat, joissa sen on pysyttävä.

¹⁶ On valmistettu tie, ja Jumalalla on tie. Jumalalla on tie Seurakuntaansa varten, kansaansa varten. Hän ei koskaan tarkoittanut sitä hallittavan paaveilla, kardinaaleilla, arkkipiispoilla tai aluevalvojilla. Pyhä Henki on elävän Jumalan Seurakunnan yksityisopettaja, kasvattaakseen Sitä. Ja kaikki pyhyys ei kuulu jollekin kardinaalille tai papille, tehdäkseen hänet pyhäksi mieheksi seurakunnassa, tai mitään sellaista. Maalikoilla on aivan sama oikeus Pyhään Henkeen kuin kellä tahansa saarnaajalla, pastorilla, diakonilla, luotetulla, ja mitä vielä. Maallikoilla!

¹⁷ Ja syy, miksi heitä kutsuttiin nikolaiitoiksi... Niin kuin puhuimme eilen illalla, me otimme tuon sanan nikolaitanes kreikan kielestä. Ja n-i-c-k-o, nicko, merkitsee "voittaa, syöstä vallasta". Syöstä vallasta mitä? N-i-c-k-o, nico-laitane, l a i t y, [maallikot]. "Voittaa maallikot", ja syöstä se vallasta antamalla heille ihmisjärjestyksen, papiston, joka opettaisi heitä, jotka tekisivät omat johtopäätöksensä. Siten Nikean kirkolliskokous pidettiin, kun monet tulivat yhteen ja säätivät säännöt Nikean kirkolliskokouksessa. Me emme halua puhua liikaa siitä, koska se on torstai-illan aihe, Nikean kirkolliskokouksessa.

¹⁸ Mutta siten roomalaiskatolinen kirkko muodostettiin, ryhmästä ihmisiä, jotka olivat Pyhän Paavalin käännyttäisiä, samoin kuin Irenaeuksen ja Pyhän Martinuksen ja niin edelleen. He olivat käännytettyjä kristittyjä, pakanuudesta kristillisyyteen, mutta halusivat vetää seurakunnan takaisin Vanhan Testamentin palvelusmuotoon, niin että heillä olisi ylipappeja ja apostolinen perimysjärjestys, kuten yksi paavi, toinen paavi ja seuraava paavi. Jos me voisimme käydä tämän Raamatun lävitse, te tulisitte näkemään, että se on tarkalleen totuus, ja kuinka Jumala tuomitsi tuon asian alusta alkaen; ja niin kuin Hän eilen iltaisessa seurakunta-ajanjaksossa sanoi: "Minä vihaan sitä!", ja niin teki myös todellinen Seurakunta.

¹⁹ Jumala ei koskaan tarkoittanut, että ihminen johtaisi Seurakuntaa. Jumala johtaa Seurakuntaansa, Hän johtaa sitä Hengen lahjojen kautta. Hengen lahjat ovat Seurakunnassa oikaisemaan sen hengen. Hänellä on viisi palvelusvirkaa Seurakunnassansa. Ensimmäinen on apostolit, tai lähetyssaarnaajat. Lähetyssaarnaaja on korkein kutsumus, mitä on, apostoli. Tuo sana lähetyssaarnaaja tarkoittaa "lähetetty"; apostoli tarkoittaa "lähetetty". En tiedä, miksi he

koskaan halusivat tulla kutsutuksi lähetyssaarnaajaksi. Mutta he olivat apostoleja. Hyvä on, apostolit, profeetat, opettajat, evankelistat, pastorit. No niin, ne ovat Jumalan valitsemat virat Seurakunnallensa.

²⁰ Sitten kussakin paikallisessa seurakunnassa on yhdeksän hengellistä lahjaa, jotka tulevat ihmisten keskuuteen, ja ne ovat, tieto, viisaus, parantamisen lahjat, ihmeteot, kielillä puhuminen, kielten tulkinta... kaikki ne kuuluvat kullekin paikalliselle seurakuntaruumiille. Ja jokaisella henkilöllä seurakunnassa on yksilöllinen palvelustehtävä, ja tämä yksilöllinen palvelus tehtävä kuuluu yhteen muun palvelustehtävän kanssa, rakentamaan Jeesuksen Kristuksen Ruumista. Ja koskaan...

²¹ No niin, muistakaa tämä, että tässä on... Minä piirrän nämä tänä iltana. Ensimmäinen seurakunta Efeso, Smyrna, Pergamo, Tyatira, Sardee, Filadelfia, Laodikea. Nyt, muistakaa, kun tämä nyt jatkuu, että tällä seurakunnalla oli Hengen täyteys, mutta tämän seurakunta-ajanjakson lopulla me näemme, että heidät puristettiin ulos. Seuraava seurakunta-ajanjakso puristi vähän lisää; vähän lisää; kunnes tässä oli jäljellä vain pieni hitunen. "Sinulla on joitakin asioita", Hän sanoi. Oi, kun me pääsemme tuohon Tyatiran Seurakunta-ajanjaksoon!

²² No niin, sen jälkeen, Jumala nosti esiin erään saksalaisen, nimeltä Martin Luther, joka käänsi Seurakunnan jälleen takaisin. Se alkoi kasvaa hieman enemmän, hän saarnasi Vanhurskauttamista.; mukaan tuli John Wesley, hän saarnasi Pyhittämistä.

Sitten tässä Laodikean seurakunta-ajanjaksossa täällä, he tulivat jälleen takaisin Pyhän Hengen kasteeseen, samoin merkein ja ihmeihin, sen tullessa edelleen. Tässä se kulki tuhannen viidensadan vuoden Pimeiden Ajanjaksojen lävitse. Ja siellä oli pimein, pisin seurakunnan jakso, mitä meillä on näissä seurakunta-ajanjaksoissa. Sitten tässä se alkaa tulla ulos, Vanhurskauttaminen, Pyhittäminen, Pyhän Hengen kaste. Ja Raamattu sanoo että "tämän ajanjakson lopussa, tämä pieni vähemmistö täällä tulee puristukseen, koska tuo sama helluntaiseurakunta alkaa tehdä tuon saman asian, jonka nämä nikolaiitat alkoivat täällä aikaisemmin. (Oi Jumala, salli minun pitää suuni kiinni siihen asti kunnes pääsen siihen.) Näettekö te? Mutta minä voin nähdä sen. Katsokaahan, kunnes te voitte nähdä sen täällä... Ja minä tulen osoittamaan teille, että tämä sanansaattaja tälle seurakunta-ajanjaksolle tulee vihaamaan kirkkokuntia. Tuo henki tulee nousemaan esiin lapsissa. Niin se on aina ollut. Ja nyt meillä on...

²³ No niin, jos huomaatte tässä, kuinka se oli suuri tässä, alkoi vähetä, ja lopulta tukahdutettiin kokonaan. Sitten se alkaa tulla takaisin. Luther veti sen takaisin: Vanhurskauttaminen, Pyhittäminen, Pyhän Hengen kaste; ja sitten aivan lopun ajalla, hän tukahduttaa sen, kunnes se on melkein täydellisesti sammunut, ja siellä on vain hyvin vähäinen piste jäljellä, ja siitä hän huusi, että "jos Hän ei lyhennä työtä Valittujen tähden, siellä ei mikään liha tulisi pelastumaan." Näettekö? Siinä se on teille, aivan lopun ajalla. Pitäkää se nyt mielessänne.

²⁴ Nyt me tulemme aloittamaan tämän Smyrnan seurakunta-ajanjakson. Ensin haluan ottaa sen täältä paperilta, joka minulla on. Nyt, toinen seurakunta-ajanjakso on Smyrna, ja uskon, että te kaikki tulette olemaan samaa mieltä kanssani (toivon teidän olevan, tai ainakin puolinaisesti), että Irenaeus oli tuon seurakunta-ajanjakson tähti. Hän oli Jumalan sanansaattaja, koska hän pyyhkäisi maata, Ranskaan, ja perusti siellä seurakuntia, joista jokainen oli perustettu Pyhän Hengen kasteelle, he puhuivat kielillä, herättivät kuolleita, paransivat sairaita, pysäyttivät sateet, ja tekivät ihmeitä päivittäin. He tiesivät, että elävä Jumala eli ihmisten keskuudessa. Hän oli Jumalan mies, koska Jeesus sanoi: "Ei kukaan voi..." Tai ihmiset sanoivat: "Ei kukaan voi tehdä näitä tekoja, ellei Jumala ole hänen kanssaan." Se oli Nikodeemus, joka sanoi sen Jeesukselle.

²⁵ Nyt, se oli kauppakaupunki; kaupallinen tie Lydiaan ja länteen. Aasian kolmanneksi suurin kaupunki, suuri satamakaupunki. Tunnettu rikkaudesta, temppeleistään, rakennuksista, kouluista, lääkkeistään ja tieteestään. Juutalaisia asui Smyrnassa ja he evankelioivat smyrnalaiset. Polykarpus oli ensimmäinen Smyrnan piispa [paimen]. Polykarpus ja toiset uskolliset palvelijat vakiinnuttivat syvällisen Jumalan uskon uskovaisissa smyrnalaisissa. Varhaiseurakunnan isät antoivat Totuuden kehotusta Smyrnalle.

Smyrnan seurakunta-ajanjakso, seurakunnan nimi oli Smyrna. Smyrna, se merkitsee ”katkeruutta”, mirhaa [myrrh]. Se liittyy kuolemaan, koska he olivat kuolemassa.

²⁶ Vainottu seurakunta, Jumala kutsui heitä ”vainotuiksi”. Jumala katsoi, kuinka heitä vainottiin, ja antoi heille armon kestää se. Hän katsoi heidän ahdistuksiaan ja antoi heille voiton kuoleman ylitse. Hän katsoi heidän köyhyyttään ja antoi heille rikkaudet Hänessä. Smyrnan Seurakunta kulki ahdistusten tulisen sulatusuunin lävitse, palaen, ja oli suloinen tuoksu Hänelle. Se oli nyt tuo Jäännös; ei tuo vanha Smyrnan seurakunta; minä puhun vain tuosta Jäännöksestä. Tuo suuri kymmenen päivän ahdistus merkitsee, ”kymmenen vuotta mitä verisintä vainoa”.

²⁷ En tiedä osaanko lausua tätä nimeä tai en. Tämä oli keisarina tuohon aikaan, ja uskon, että hän oli heistä kaikista verisin Neron jälkeen, joka oli vuonna 67. Hänen nimensä oli D-i-o-c-l-e-t-i-a-n. Vuosina 303 - 312 jKr.

²⁸ Jumala kehottaa Smyrnaa olemaan uskollinen kuolemaan asti, niin kuin Hän oli: ”Ja Minä annan sinulle Elämän kruunun, niin kuin Isä on antanut Minulle.” Jumala lupasi voittajille ahdistuksissa voiton toisen kuoleman yli: ”Älkää heitä pelätkö niitä, jotka voivat tappaa ruumiin, vaan Häntä, joka hävittää sielun, tappaa sielun.” Smyrnalaisten tuli kestää kuolema: ”Älkää ihmistä pelätkö, niin Elämän kruunu tullaan antamaan teille.” Esikuvana kristittyjen vainoamisesta eri aikoina on Smyrnan seurakunta-ajanjakso, ja se on hyvin tärkeää. Me haluamme mennä siihen hetken kuluttua, jos Herra suo.

²⁹ Nyt, jos te ette ehdi saamaan näitä sillä aikaa... jos kirjoitan ne liian nopeasti joillekin luokassa oleville, niin silloin te tietenkin voitte saada ne meiltä milloin tahdotte, tulemme olemaan iloiset voidessamme antaa ne teille.

³⁰ Nyt tänä iltana me aloitamme toisen luvun kahdeksannesta jakeesta. No niin, mihin me jäimme eilen illalla? Hän todella vihasi tuota nikolaiittaisuutta. Onko se oikein? Mitä Jumala nyt tekee? Mitä me itse asiassa tulimme ensin huomaamaan? Sen, että se on Jeesuksen Kristuksen ilmestys, kuka Hän on ja mikä Hän on. Nyt seuraava suuri asia on se, että me näemme Hänen vihaavan kaikkea, joka panee minkä tahansa hallitsemaan Hänen Seurakuntaansa, Hänen itsensä lisäksi. Hän on kateellinen Jumala.

³¹ Kuinka haluaisinkaan pysähtyä siihen, koska meillä on tässä vain neljä jaetta, vain lainatakseni vähän jotakin. Kuinka monet muistavat tuon hyvän profeetan, Samuelin, kun koko Israel halusi toimia niin kuin muukin maailma? Muistatteko sitä? Ja tuo profeetta sanoi heille: ”Te olette väärässä!” Mutta he halusivat toimia kuin filistealaiset ja niin kuin muutkin heistä. No niin, niin tarkalleen tapahtui tässä aivan ensimmäisessä seurakunta-ajanjaksossa. On omituista, että ihmiset eivät halua Jumalan johtavan heitä. He haluavat seurata... he haluavat jonkun miehen. Israel teki suurimman virheensä, mitä se koskaan teki, kun... Armo oli jo antanut heille profeetan, johtajan, antanut heille uhrikaritsan sovituksiksi, antanut heille ruokaa Taivaasta; armo oli jo antanut heille kaikki hyvät asiat, ja yhä, 2. Moos. 19. he halusivat lain. He halusivat tehdä jumaluusopin tohtoreita, ja että heillä olisi joitakin miehiä; he halusivat, että heillä myös olisi jotakin tekemistä Siinä.

³² Ihminen yrittää aina voittaa viisaudessa sen Luojan, joka on hänet tehnyt, eikä saa aikaan mitään muuta kuin tappaa itsensä. Kuten muutama sunnuntai sitten saarnasin aiheesta *Risteytetty uskonto*. Ja niin se on tarkalleen. Kun te risteytätte mitä tahansa, te ette voi koskaan... se on sen

loppu! Se on lopussa, se ei voi enää tulla takaisin. Muuli ei voi koskaan siittää toista muulia, koska se on muuli, se on risteytys. Te ette voi kasvattaa hienoa maissia hienosta risteytetystä maissista. Se ei edes... Se saattaa nousta esiin, mutta on täysin kelpaamaton. Te ette voi tehdä sitä. Mikään risteytetty ei ole hyvää.

³³ Ja risteytetty uskonto on kelvoton! Niin kauan kuin te yritätte lisätä jotakin siihen, mitä Jumala on sanonut, tai tehdä jotakin, mitä Jumala ei halua teidän tekevän, se on risteytetty uskonto. Se voi näyttää kauniilta. Oi, risteytetty maissi on loistavampi kuin luonnollinen maissi. Joku vanha muuli voittaa työnteossa kaksi hevosta. No niin, se on... Kysymys ei ole työnteosta, veljet, vaan armosta me olemme pelastetut. Teoista, me emme ole pelastettuja, vaan armosta. Niinpä se voi... Toivon, että ette ajattele näitä huomautuksia... Te olette jännityksen alaisia, ja minä tunnen sen täällä. Näettekö? Koska täällä on presbyteerejä, metodisteja ja kaiken kaltaisia. Me tiedämme sen. Ja niinpä minä tunnen sen. Ja teidän täytyy antaa itsenne rentoutua hieman silloin tällöin, saadaksenne sen ravistetuksi pois.

³⁴ Kuulkaahan nyt. Mikä tahansa, mikä on risteytettyä, ei ole hyvää. Teidän täytyy ottaa alkuperäinen siten, kuin Jumala sen teki, silloin teillä on jotakin, mikä on todellista.

³⁵ Nyt me sitten näemme, että tämä Israelin seurakunta, kun he kulkivat eteenpäin, Jumalan ruokittua heidät ja pidettyään huolen heistä, oli tehnyt kaiken heidän puolestaan. Ja lopulta he katsoivat filistealaisia ja amorilaisia ja eri kansoja ja sanoivat: "Me haluamme kuninkaan! Heillä on jotakin, mitä meillä ei ole."

³⁶ Se on sama asia, jonka ihmiset tekevät tänä päivänä. Sisaremmme katsovat televisiota ja näkevät Gloria Swansonin, tai jonkun näistä naisista, tietynkaltaisesti pukeutuneena, eivätkä he voi kestää sitä ennen kuin saavat itselleen sellaisen. Näettekö? Te näette joitakin naisia kauppakeskuksessa: "Oi, eikö se olekin suloinen?" Mitä te välitätte siitä, mitä hän aikoo käyttää? Ihmiset vain ovat sellaisia, kuten sanoin, se on jäljittelyn aika, joku haluaa jäljitellä toista. Nyt on niin monia Elvis Presleyä, että ette saisi heitä mahtumaan tavaravaunuun, koska hänestä tuli niin suosittu, lihalliset jäljit...

³⁷ Jäljittelijöitä! Meillä on sama asia uskonnossa. Luin Martin Lutherin historiaa, ja te historioitsijat tiedätte sen. He sanoivat, ettei ollut mikään salaperäinen asia että Luther saattoi protestoida katolista kirkkoa vastaan ja selvitä siitä, mutta suurin salaisuus on se, että hän saattoi pitää päänsä kaiken sen fanaattisuuden yläpuolella, joka seurasi hänen herätystään, ja silti pysyä Sanan mukaisena. Se on ihme, kuinka Jumala piti hänet selvillä vesillä ja oikeassa linjassa.

³⁸ Niinpä he nyt tulivat tämän Samuelin tykö ja sanoivat: "Anna meille kuningas." Ja Herra kertoi hänelle, että Hän hylkäsi sen ajatuksen, aivan tarkalleen niin kuin Hän hylkäsi sen täällä organisaation kohdalla.

³⁹ Aivan niin kuin Hän hylkäsi sen, Hän hylkäsi organisaation. Hän ei hylkää organismia, vaan organisaation. Organismi, elimistö, se meillä täytyy olla. Mutta organisaatiota meillä ei täydy olla, koska se vetää rajoja: "Me olemme sitä-ja-sitä." Oletko kristitty? "Minä olen metodisti." Oletko kristitty? "Minä olen baptisti." Se ei merkitse yhtään sen enempää kuin, että sika on karsinassa. Sillä ei ensinkään ole mitään tekemistä kristittynä olemisen kanssa.

⁴⁰ Minä kysyin eräältä tytöltä yhtenä iltana puhujanlavalla: "Oletko kristitty?"

⁴¹ Hän sanoi: "Minä annan sinun ymmärtää, että minä poltan kynttilää joka ilta." Niin kuin sillä olisi mitään tekemistä kristillisyyden kanssa!

⁴² Eräs toinen mies sanoi: "Minähän olen amerikkalainen. Varmasti olen kristitty!" No niin, sillä ei ole mitään tekemistä Sen kanssa, ei mitään. Te olette kristitty koska kuulutte toiseen Kuningaskuntaan. Oikein. Ja te olette toisessa Kuningaskunnassa, joka on ylhäällä.

⁴³ Nyt, mitä Samuel teki? Aivan saman asian mitä Jumala teki täällä. Samuel kutsui Israelin kokoon ja sanoi: “Kuunnelkaapa nyt minua. Haluan kysyä teiltä jotakin. Onko koskaan ollut yhtään kertaa, että olisin kertonut teille jotakin, mikä ei ollut totta?” Hän sanoi: “Minä olen Jumalan profeetta keskuudessanne. Sanokaa minulle yksikin kerta, jolloin koskaan olisin sanonut mitään Herran Nimessä, niin ettei se olisi tapahtunut.” Sitä Samuel sanoi heille. Hän sanoi: “Ja eikö Jumala ruokkinut teitä, ja pitänyt teistä huolta ja tehnyt kaikkia näitä asioita?” Hän sanoi: “Te teette syntiä yrittämällä toimia niin kuin toiset kansakunnat.”

⁴⁴ “Ooo...”, he sanoivat.

⁴⁵ Hän sanoi: “Haluan kysyä teiltä jotakin muuta. Olenko koskaan ottanut teiltä rahojanne? Olenko koskaan kerjännyt teiltä uhria? Tai olenko koskaan kertonut teille mitään Herran Nimessä, mikä ei olisi tapahtunut?”

⁴⁶ He sanoivat: “Ei, sinä et koskaan ole ottanut rahaamme, se on totta. Etkä ole koskaan kertonut Herran Nimessä mitään, mikä ei olisi tapahtunut.”

⁴⁷ Hän sanoi: “Silloin kuulkaa minua! Te teette syntiä yrittämällä toimia niin kuin muutkin heistä.” Mutta he halusivat kuninkaan, joka tapauksessa! Huolimatta siitä oliko se oikein tai väärin, he halusivat noudattaa omaa ajatustaan.

⁴⁸ Se on sama asia, jonka seurakunta teki heti täällä Efesossa, he ottivat nikolaiittain opin. Ja kun he tekivät sen, he liittivät yhteen pakanuuden kristillisyyden kanssa, ja saivat aikaan tuhannenviidensadan vuoden Pimeät Ajanjaksot. Ja kun Luther veti heidät ulos, niin eivätkö luterilaiset jälkeensä tehneetkin aivan samaa asiaa, kuin he tekivät siellä aikaisemmin Efesossa! Tarkalleen.

⁴⁹ Nyt, jos huomaatte, kynttilänjalka ei ollut aivan sillä tavalla. He alkoivat tähän suuntaan, tullen ylöspäin, tullen ylöspäin. Kauimpana poissa siitä, missä Hän seiso, oli tämä tässä. Ja kristillisyyden vähitellen häipyi pois, sen lähtiessä sieltä, missä Hän seiso ristien muodossa, niin kuin näkisimme Hänet neljännessä luvussa; ristien muodossa tällä tavalla. Ja tämä on Hänen oikea kätensä, tämä oli Hänen vasen kätensä. Nyt, juuri tässä, Hänen kätensä oli tämän seurakunnan päällä, ja tuon seurakunnan päällä. Hän oli sekä Alpha että Omega, ja tietenkin kaikkea, mikä oli näiden kahden välillä, kaikki aakkoset. Mutta Hän erikoisesti sanoi: “Alpha ja Omega.” Hänellä oli sateenkaari päänsä päällä, joka oli Hänen liittonsa.

⁵⁰ Nyt, jos huomaatte, Helluntain valo, sellaisena kuin se alkoi, alkoi vähitellen häipyä pois. Nämä miehet, Ireaneus, Polykarpus, ja kaikki muut heistä, sinetöivät todistuksensa verellään, kunnes se lopulta puristi kristinopin sen pimeimpiin aikoihin.

⁵¹ Kuulkaahan nyt, ensimmäisessä ajanjaksossa tuon suuren nousun toisella puolella, tuli hieman enemmän Valoa, sitten lisää Valoa ja sitten lisää Valoa. Näettekö, kuinka se jälleen alkaa loistaa, tullen tuohon päivään. Ja nyt tämän ajanjakson lopulla, täällä on ennustettu, että se tulisi olemaan Laodikea, “haalea”. Nyt tässä se on. Jos tämä asia täällä toi heidät tähän, niin miksi me haluaisimme sitä täällä helluntailaisten ajassa?

⁵² Ja te tiedätte Raamatun sanovan: “Tulee olemaan eläin [peto].” Ja me tiedämme, että se on Rooman paavinvalta. Se on tarkalleen oikein. Ja sitten he muodostaisivat kuvan tuolle pedolle. Mikä on kuva? Jotakin mikä on tehty sen kaltaiseksi. Ja se on kirkkojen liitto, ja helluntailaiset ovat siinä. On tuleva aika, jolloin te joko kuulutte organisaatioon, tai ette voi pitää ovianne avoinna. Nähkää nyt onko se totta. Siitä syystä me painotamme sitä. Kyllä vaan. Te ette edes... He organisoivat ja yrittävät pistää teitä niin pahasti, kunnes he lopulta eivät anna teidän ostaa tai myydä, ellei teillä ole tuota organisaation merkkiä yllänne. Se tuo sen suoraan sisälle.

⁵³ Aivan tarkalleen niin kuin tuona päivänä, he polttivat heitä, he... Seisoin siellä tuolla areenalla; itkin kuin lapsi katsoessani sinne ylös missä nuo gladiaattorit olivat istuneet siellä

vanhalla areenalla. Ja--ja nähdä nuo asiat, ja tietää että monet kristityistä veljistäni tulivat leijonien syömiksi ja repimiksi juuri tuolla paikalla, samoin kuin naiset ja pienet lapsetkin. Ja ajattelen, jos he kaikki kuolivat uskossa, niin pettäisinkö minä heidät nyt? Ei koskaan, veli! Jumala, salli minun seistä sen Uskon puolesta, joka kerran pyhille annettiin! Sitten ei ole väliä kuinka epäsuosittu..

⁵⁴ Joku haluaa aina sanoa: "Mutta..." Joku sanoi äskettäin... Oh! Kuinka monet suuret saarnaajat kentällä ovatkaan soittaneet minulle ja sanoneet: "Veli Branham, jos et lopeta sitä, tulee jokainen organisaatio olemaan sinua vastaan."

⁵⁵ "Mutta", minä sanoin, "on Yksi, joka ei tule olemaan, ja se on se Yksi, joka on Taivaassa. Hän on se, johon minä katson." Näettekö? Minä rakastan ihmisiä jokaisessa organisaatiossa. Varmasti. Mutta olenko minä koskaan kertonut teille mitään Herran Nimessä, mikä ei olisi tapahtunut? Ymmärrätekö? Onko kaikki sanottu ja tehty oikein? Olenko koskaan kerjännyt teiltä rahaa? Silloin pysykää ulkona organisaatioista! Pysykää vapaina Kristuksessa, liikuttakoon Pyhä Henki aina seurakuntaa sisään ja ulos.

⁵⁶ Ainoa asia, jolla on merkitystä, pankaa kaikki nämä pienet eroavaisuudet pois itsestänne. Pienet aatteet ja pienet omituiset tunteet, joita tunnette veljiä kohtaan, ja sen kaltaiset asiat, ravistakaa se pois! Älkää salliko minkään katkeruuden juuren koskaan päästä sieluunne. Jos sen teette, se tulee olemaan kuin syöpä. Oikein. Pitäkää rakkaus! Ei väliä sillä, kuinka paljon ihmiset vihaavat teitä, rakastakaa te heitä joka tapauksessa. Jos ette voi tehdä sitä, te tarvitsette... teitä ei vielä ole sinetöity, teillä on vielä jotakin irtonaista. Niinpä tulkaa takaisin ja pitäkää huoli siitä, että se tulee sinetöidyksi tiukkaan Kristuksen Verellä, Se tulee puhdistamaan teidät kaikista katkeruuden juurista. Kyllä.

⁵⁷ No niin, näettehän, me yritämme uudestaan. Helluntaisiunaus lankesi noin vuonna 1906 siellä jossakin. Täällä istuu tänä iltana eräs saarnaaja, lähetyssaarnaaja Tiibetistä, joka... Enkä sano sitä siksi, että hän on läsnä. Toivon, ettei hän ole lähtenyt kotiin. Uskon, että hän on yhä täällä ja tulee puhumaan meille, vähän ennen kuin minä tulen tänne. Ja tuo mies muistaa Helluntailiikkeen alun. Se ei ollut mikään organisaatio, jokaisella oli asiat yhteisiä. Oi, kuinka helppoa onkaan ottaa väärä askel juuri siinä, ja kuinka hyvältä se näyttääkään intellektuellista.

⁵⁸ Kuulkaahan, vähän tiesi Israel siitä seistessään siellä rannalla, huutaen... Nyt te sanotte: "Tämän kaltainen uskonto on jotakin uutta." Sehän on vanhin mitä on olemassa. Varmasti. Jopa ennen maailman perustamista he huusivat ja ylistivät Jumalaa. Jumala sanoi niin, Hän kysyi Jobilta: "Missä hän oli silloin kun aamutähdet lauloivat yhdessä, ja Jumalan pojat huusivat ilosta." Se oli ennen kuin maailmaa oli edes luotu.

⁵⁹ Mutta katsokaa nyt Israelia, joka oli nähnyt ihmeitä. Siinä on varhais-Helluntai; Israel, tuon päivän helluntailaiset. Heidät oli tuotu ulos Egyptistä, Jumala oli siunannut heitä, antanut heille kaiken kaltaisia suuria merkkejä ja ihmeitä ja oli vapauttanut heidät. Ja seistessään siellä rannalla, heillä oli helluntailaiskokous... Se heillä oli! Kuunnelkaa nyt. Mooses lauloi Hengessä, ja Mirjam otti tamburiinin ja juoksi edes takaisin rannalla, lyöden tamburiinia ja tanssien Hengessä; ja Israelin tyttäret seurasivat häntä, tanssien Hengessä. Ja jos se ei olekin helluntailaiskokous, niin silloin en ole koskaan nähnyt sellaista. Kuinka he olisivatkaan voineet uskoa, että luvattu maa oli neljäkymmenen vuoden päässä heidän edessään. Matkaa oli vain noin neljäkymmentä mailia. Mutta se ottaisi heiltä neljäkymmentä vuotta kulkea neljäkymmentä mailia, koska he valitsivat väärän asian. He valitsivat lain sen sijaan, että olisivat antaneet Pyhän Hengen johtaa heitä, antaneet Tulipatsaan viedä heidät lävitse ja johtaa heitä. He halusivat, että heillä itsellään olisi jotakin tehtävää; he halusivat itselleen tiettyjä pappeja, tiettyjä arvohenkilöitä, ja vähän teologiaa, josta he voisivat riidellä keskenään, sen sijaan että olisivat

vain menneet eteenpäin ja antaneet Pyhän Hengen johtaa heitä. He olivat Hengessä; Jumala oli hankkinut heille kaiken, mutta heillä täytyi olla jotakin tehtävää Siinä.

⁶⁰ Aivan niin kuin risteyttämisessäkin. Jättäkää lehmä rauhaan. Antakaa hevosen olla. Antakaa ruuan olla niin kuin se on. Valituissa Paloissa on artikkeli siitä, kuinka tiede väittää, että jos he jatkavat ruuan risteyttämistä, ja ihmiset syövät sitä... Kuten kananpoikia, he aikaansaavat niin kurjan kananpojan, että sillä ole edes siipiä eikä jalkoja. Ja jos se alkaa munimaan, se munii itsensä kuoliaaksi, ja ne voivat elää vain vuoden. Ja niiden lihakudos on niin pehmeätä, että sitä tuskin voi syödä. Ja ihmisten syödessä sitä, se turmelee ihmiset. Se on totta.

⁶¹ Tiedätekö, homoseksuaalisuus on lisääntymässä Yhdysvalloissa noin neljäkymmentä prosenttia vuodessa. Ja tiesittekö, että tiede väittää naisten tulevan leveäharteisemmiksi ja kapealanteisemmiksi, ja miehet kapenevat hartioista ja levenevät lantioista? Te syötte vääristeltä ruokaa, vääristeltä siemeniä. Teidän ruumiinne tehtiin kasvamaan luonnollisista asioista. Ja mitä se saa aikaan? Se muuttaa jopa miesten ja naisten luonnollisen elämänkulun niin, että Hollywood, ja jopa meidän hallituksemme ja kaikki, on täynnä kieroutuneita ihmisiä. Mitä ihminen on tekemässä. He tuovat sen ylleen omalla tiedon puullaan, tappaen itsensä.

⁶² Menkää takaisin alkuun. Jättäkää luonto rauhaan. Jättäkää Jumala rauhaan. Pitäkää Seurakunta Pyhässä Hengessä. Ja Jumala ei ole yksi näistä piispoista ja paaveista, jotka... mikä hänen oppinsa onkin. Menkää takaisin sinne, mistä me aloitimme. Menkää takaisin. Jos Jeesus tulisi takaisin, ja he sanoisivat: "Minä olen metodisti."

⁶³ Hän sanoisi: "Alusta ei niin ollut!"

⁶⁴ "Minä olen presbyteeri."

⁶⁵ "Alusta ei niin ollut!" Mikä oli alussa? Pyhän Hengen kasteen Helluntai kokemus. Sillä tavalla Se alkoi.

⁶⁶ Mutta katsokaahan, meidän täytyi vääristellä se. Oi, se tekee sen sievemmäksi. Varmasti. Tuo pieni seurakunta siellä, joka tanssi ja huusi ja oli kadulla, ja ihmiset heittivät heitä kivillä ja tekivät pilaa heistä, ja kaikkea sen kaltaista. Se ei ole kovin sievää. "Mutta nyt meillä on suuri Doxologia, ja Apostolien uskontunnustus ja, oh, tohtori Ph.D., L.L., L.L.D. Se-ja-se on meidän pastorimme." Ja hän tulee ja sanoo: "Ah-men", kuin vasikka, jolla on suonenveto, ja jatkaa sillä tavalla, kaikki nuo tuon kaltaiset asiat.

⁶⁷ Suokaa minulle anteeksi, en tarkoittanut sanoa sitä. Suokaa minulle anteeksi, en tarkoittanut sanoa sitä sillä tavalla. Ymmärrättehän? En tarkoittanut sitä. Se ei sovi Jumalan palvelijalle.

⁶⁸ Mutta katsokaahan, kaikkea he, minä... se vain tuli mieleeni, ymmärrättehän. Mutta he seisovat ja harjoittelevat sanomaan kaikkia näitä eri asioita sillä tavalla ennen kuin, tiedättehän, he sanovat: "Ei, sinä et nyt sano sitä oikein. 'Ah-men.'" Minä pidän hyvästä vanhasta helluntaikokouksesta, jossa Jumalan voima lankeaa, ja te kiljutte ja huudatte ylistäen Jumalaa, ja on suurta aikaa. Sillä tavalla Henki ottaa otteen ihmisistä. Mutta me... Te voitte tuskin enää kuulla "Aamen" vaan se on "Ah-men". Kuitenkin, siihen me menemme, näettehän. Nämä organisaatiot pitäytyvät...

⁶⁹ Nyt eikö... Oliko siellä sitä koskevaa profetiaa? Muistatteko Paavalin profetiaa eilen illalla? "Minä tiedän, että lähtöni jälkeen katkerat sudet ovat tuleva sisälle keskuuteenne, teidän oman luokkanne miehiä, aivan teidän omassa seurakunnassanne (Roomalaiskatolisen kirkon alkaessa tulla esiin) tulee nousemaan miehiä keskuudestanne ja vetämään pois opetuslapsia itsensä perään." Ja noista Paavalin susista, me voimme nähdä nikolaiittain tulleen.

⁷⁰ Katsokaa, mitä Henki puhuu tuolle profeetalle jälleen: "Viimeisissä päivissä on tuleva vaarallisia aikoja, sillä ihmiset ovat itserakkaita, ('Minä olen tohtori se-ja-se, älä nyt yritä sanoa minulle mitään Siitä. Minä annan sinun ymmärtää että minä olen presbyteeri. Halleluja!') Tai:

‘Minä olen helluntailainen.’) Mitä väliä sillä on, jos ette ole helluntailainen luonteeltanne? Jos teillä ei ole Sen kokemusta, näettehän. Kyllä vaan, sanotaan: “Minä kuulun Assembliesiin.” “Minä kuulun Church of Godiin.” Mutta mitä merkitystä sillä on Jumalalle? Teidän tulee kuulua Kuningaskuntaan siellä ylhäällä, näettehän.

⁷¹ No niin, jos näette, niin he... Kaikki nämä asiat ovat vain ilottelun kasaantuma. Mutta nyt Se sanoi: “He tulisivat olemaan itsepäisiä, ylpeitä, nautintoja enemmän kuin Jumalaa rakastavia.” Oi, he eivät voi mennä kirkkoon sunnuntai-iltana, jos siellä vaan on joku hyvä televisio-ohjelma. Voi hyvänen aika! Aina he... Seurakunnilla on jopa pallopelijoukkueita, päivällisiä ja korttikutsuja, “ja he ovat nautintoja enemmän kuin Jumalaa rakastavia, rauhan rikkojia, vääriä syyttäjiä, tyytymättömiä ja halveksivat niitä, jotka ovat hyviä.” Nämä halveksivat näitä, näettehän. Halveksivat niitä, jotka ovat hyviä.

⁷² “Oi”, te sanotte, “ne ovat kommunisteja, veli.” Oi, ei. Ei, ei.

⁷³ “Itsepäisiä, ylpeitä, nautintoja enemmän kuin Jumalaa rakastavia, rauhan rikkojia, vääriä syyttäjiä, tyytymättömiä, niitä halveksivia jotka ovat hyviä.” (Kirkkokunnallinen kokemus, näettehän). “Heillä on jumalisuuden muoto mutta kieltävät sen voiman.”

⁷⁴ Mitä tämä olisi tänä päivänä? Näettekö? “Heillä on jumalisuuden muoto.” Menevät kirkkoon niin hurskaina kuin olla voi, sunnuntaina, sunnuntaina iltapäivällä he pukevat päälleen shortsit ja leikkaavat pihalla nurmikkoa savuke suussa. Ja pastori käy välillä ulkona polttamassa savukkeen ja tulee takaisin, tiedättehän. “Heillä on jumalisuuden muoto!”

⁷⁵ “Mutta, pastori, heillä on tuolla seurakunta ja he kertovat, että eräs nainen parantui siellä yhtenä päivänä syövästä...”

⁷⁶ “Hölynpölyä! Ihmeiden päivät ovat ohitse.”

⁷⁷ “Tiedätkö mitä? Olin eräässä pikku seurakunnassa eräänä iltana, tuossa pienessä lähetyksessä siellä kadunkulmassa, ja siellä joku nousi seisomaan ja puhui jotakin, oudolla...”

⁷⁸ “Oi, kultaseni, älä koskaan roiku sen kaltaisten asioiden ympärillä. He ovat hulluja koiria. Voi hyvänen aika! Älä leikittele sellaisella. Ne ovat pyhiä kieriskelijöitä, älä sinä koskaan...”

⁷⁹ “Heillä on jumalisuuden muoto ja kieltävät sen voiman, senkaltaisista käänny pois. Sillä nämä ovat sen kaltaisia, jotka kulkevat talosta taloon ja johtavat typeriä naisia, jotka ovat erilaisten himojen pois johdettavissa, milloinkaan kykenemättä oppimaan tai tulemaan tuntemaan Totuutta.” Se on tarkalleen oikein. Siinä se on teille, rouvien avustusseura, tällainen avustusseura, tuollainen avustusseura. Kirkolla on niin monia yhdistyksiä ja seuroja, ettei se enää voi saarnata Evankeliumia. Pastori ei voi saarnata kuin kaksikymmentä minuuttia ja silloinkin hänen täytyy puhua jostakin muusta. Näettehän? Jos hän ei tee niin, ottaa vanhemmisto hänet puhutteluunsa. Kyllä vaan.

⁸⁰ Oi veli, mitä hyvän pastorin täytyykään tehdä tänä päivänä! Vain tehdä parhaansa sen mukaan mitä voi, ja hakata oksia pois ja antaa lastujen lentää minne tahtovat: ja antaa heidän tietää se. Siinä kaikki. Kyllä vaan. Se on oikein. Älkää säästäkö mitään, saarnatkaa vain Sana ja pysykää Sen kanssa, jatkakaa vain takomista. Jos he panevat teidät vankilaan, saarnatkaa Se vankilassa. Jos he panevat teidät ulos, saarnatkaa minne tahansa menettekin; jatkakaa vain edelleen saarnaamista. Nyt, se oli mitä tapahtui, Näettehän, he tukahduttavat teidät.

⁸¹ Nyt me tulemme Smyrnan ajanjaksoon. 8. jae:

Ja seurakunnan enkelille Smyrnassa kirjoita: Nämä asiat sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka oli kuollut, ja on elossa;

⁸² Haluan teidän huomaavan, että joka kerta kun Hän esittelee itsensä seurakunta-ajanjaksolle, Hän tuo esiin jotakin Jumaluudestansa. Ensimmäinen asia, jonka Hän yrittää tehdä tunnetuksi

seurakunnalle, on Hänen Jumaluutensa. Hän on Jumala! Te näette sen olleen tuon suuren asian siellä aikaisemmin, josta Irenaeus ja he kiistelivät. He yrittivät sanoa, että Jumala ja kolme kosmollisuutta, ja että se on Jumala kolmessa persoonassa ja Jumala niin ja Jumala näin. Hän sanoi: "Ei ole mitään sellaista asiaa! Ne ovat yhden Olennon arvonimiä, ja se on Kaikkivaltias Jumala." Oikein. Niinpä te ette... he ovat kokonaan... Ja Jumala tässä aluksi esittelee itsensä yhdessä jumaluuksistaan. Te näette, kuinka Hän täällä ensin esitteli itsensä: "Minä olen Hän, joka oli, ja joka on, ja joka on tuleva. Ja Minä olen Kaikkivaltias." Tässä Hän nyt aloittaa Smyrnan seurakunta-ajanjakson.

⁸³ Kuunnelkaa nyt Häntä:

Ja seurakunnan enkelille Smyrnassa...

Ja me uskomme sen olevan Irenaeus.

...kirjoita; Nämä asiat sanoo ensimmäinen ja viimeinen...

Näettekö, Hän esitteli itsensä: "Minä olen Jumala tässä seurakunta-ajanjaksossa. Minä en halua täällä olevan neljää tai viittä erilaista jumalaa. Minä olen Jumala." Näettekö, siinä se on.

...joka oli kuollut, ja on elossa; (Aamen)

⁸⁴ No niin, se on esittely. Nyt tuo sana Smyrna merkitsee "katkeruutta, ja tulee sanasta myrrh [mirha]. Ja ensimmäinen seurakunta, Efeson seurakunta, oli kadottanut ensimmäisen rakkautensa. Ja tässä seurakunnassa aikoi "katkeruuden juuri" nousta heissä esiin, koska tämä seurakunta, suurin osa seurakunnasta, (se on aina enemmistö heistä) vastusti Pyhän Hengen määräämisvaltaa seurakunnassa, ja he halusivat itse hallita. He halusivat pystyttää pappeuden, he halusivat toimia niin kuin ihmiset Vanhassa Testamentissa tekivät. He halusivat pappeja. He, kun heidät oli käännetty pakanuudesta, jossa heillä oli pappeja ja niin edelleen, Jupiterin pappeja ja Venuksen pappeja ja niin edelleen, he halusivat tuoda tuon saman asian sisälle ja tehdä näistä miehistä pappeja. Näettekö, alusta alkaen tuo koko asia on pakanuutta. Pakanoilla on noita pappeja ja sen kaltaisia asioita. Mutta ne ovat vieraita elävän Jumalan Seurakunnalle. Kristus on meidän pappimme, meidän Ylipappimme. Meillä on Ylipappi, ja myös pöytä, jonka ääressä me syömme.

⁸⁵ Nyt tämä seurakunta alkoi kasvattaa "katkeruuden juurta". Miksi? Se oli katkera niitä vastaan, jotka halusivat jatkaa eteenpäin Pyhässä Hengessä. Rakkaus oli haihtunut pois, ja he yrittivät vaihtaa sen uskontunnustuksiin ja kirkkokuntiin menen pois Pyhän Hengen johtajuudesta. Ajatelkaa sitä! Siksi tuo katkeruus oli heissä. Hyvä on.

⁸⁶ No niin, ensimmäisessä seurakunnassa tämä katkeruus alkoi hiipiä sisälle. Toisessa seurakunnassa, vähän lisää. Ja lopulta, se ryömi suoraan sisälle, koska he "halusivat tehdä paremman seurakunnan", tai he luulivat tekevänsä. Siellä heillä oli jotakin arvokkuutta, suurien roomalaisten tulla sisälle. Miksi? Heillä oli paavi, heillä oli suuria miehiä, kardinaaleja ja niin edelleen. He pukeutuivat hienosti. He vetäytyivät pois kaikesta melusta ja kaikesta, mitä heillä oli; he menivät siitä pois, oltiin hiljaa. Se osoitti, että he olivat kuolemassa. Ja heistä tuli arvokkaita ja he tunsivat paremman seurakunnan. Ja ennen kuin huomattiinkaan, heillä oli koko asia suuressa kirkollisessa kirkkokunnassa, heillä oli Rooman yleismaailmallinen kirkko, roomalaiskatolinen kirkko Pimeässä Ajanjaksossa. No niin, heillä oli arvohenkilöitä, heillä oli parempi luokka.

⁸⁷ Oi, se oli paljon sievempää, kuin mitä heillä oli tapana seistessään ulkona kadulla, "ja kun he kulkivat lampaan ja vuohennahoissa, puutteenalaisina, ja heitä sahattiin poikki ja heille naurettiin ja heistä tehtiin pilaa", niin kuin Paavali sanoi Hebrealaiskirjeen 11. luvussa.

⁸⁸ Tämä suuri, hienoviittainen seurakunta, alushameet ja kaikki muut yllään, niin kuin heillä on sillä tavalla. Varmasti he näyttivät arvokkailta, "Isä, Pastori, tohtori, Isä se-ja-se". Voi hyvänen aika! He voivat todella olla jotakin "suurta".

⁸⁹ Mutta katsokaahan, se oli risteytetty asia. Risteytys! Näettehän, siinä ei ollut Elämää itsesssänsä. He eivät enää voineet mennä takaisin, ja siitä syystä he eivät koskaan tule nousemaan. Lutherilainen herätys ei enää koskaan noussut uudestaan. Wesley'n herätys ei koskaan noussut uudestaan. Nasarealaisten herätys ei noussut uudestaan. Ei myöskään helluntaiherätys nouse uudestaan. Miksi? Koska te tapoitte sen. Te risteytitte sen maailman kanssa, nikolaiittain ajatuksen kanssa, ettekä anna Pyhän Hengen toimia. Se on totta. Te risteytitte seurakunnan, ettekä te voi siittää itseänne takaisin. Kun te yritätte siittää uudestaan, te saatte lisää metodisteja; baptistit siittävät, saaden lisää baptisteja; katolilaiset siittävät, saaden lisää katolilaisia; te saatte saman asian. Mutta sallikaa minun sanoa teille jotakin; kun Pyhä Henki tulee takaisin, Se tuo uuden syntymän, uuden Elämän, kasteen, Henkikasteen; tuoden seurakunnan jälleen takaisin omaksi itseksensä, ja panee Elämän takaisin siihen.

⁹⁰ Risteytetyssä viljassa ei ole elämää itsesssänsä. Siinä oleva elämä on melkein lopussa. Me tulemme nyt siihen tuossa Pimeässä Ajanjaksossa, siellä missä sanotaan: "Pidä kiinni siitä vähästä, mikä sinulla on." He olivat melkein saaneet sen puristetuksi ulos. No niin, mutta se ei tule tuottamaan itseään uudestaan. Nyt, tekeekö...

⁹¹ Mutta Jeesuksen Kristuksen Ruumis ei ole mikään organisaatio. Jeesuksen Kristuksen Ruumis on salaperäinen Ruumis, se on Ruumis joka... ja hengellinen Kuningaskunta, jonka Jeesus Kristus on asettanut maan päälle, ollen itse tämän Kuningaskunnan Kuningas, Ylipappi uhraamaan uhreja matkamiesten puolesta tässä Kuningaskunnassa. Hän on Profeetta (Sana) joka saarnaa Totuuden ja tuo Jumalan Valon tähän Kuningaskuntaan; ja tässä Kuningaskunnassa Hän on sekä Profeetta, Pappi, että Kuningas. Ja kuinka me pääsemme tähän Kuningaskuntaan? Kirkkokunnan kautta? Kirjeen avulla? Käden puristuksellako? Ei vaan, "yhdessä Hengessä me olemme kaikki kastetut yhteen Ruumiiseen", joka on Jeesuksen Kristuksen salaperäinen Ruumis, ja me olemme kastetut Siihen, emme vedellä, emme pirskotteleamalla, emme valelemalla, ei minkään kaltaisella vesikasteella, vaan "yhden Hengen, Pyhän Hengen kautta, me olemme kaikki kastetut yhteen Ruumiiseen", 1. Kor. 12. Kyllä, me olemme kastetut tähän Ruumiiseen yhden Hengen kautta, Pyhällä Hengellä, ja silloin me emme juokse minnekään muualle kuin Kristukseen. Te olette Kristuksen. Se on tuo salaperäinen Jumalan Kuningaskunta, joka on pystytetty, ja me tulemme Siihen Pyhän Hengen kasteen kautta. Minä rakastan Sitä!

*On ihmisiä melkein kaikkialla,
Joiden sydämet ovat kokonaan liekeissä,
Siitä tulesta, joka lankesi Helluntaina,
Joka puhdistaa ja tekee heistä puhtaat;
Oi, se on palamassa nyt sydämessäni,
Oi kunnia Hänen Nimelleen!
Olen niin iloinen, että voin sanoa olen yksi heistä.
Olen yksi heistä, olen yksi heistä,
Olen niin iloinen, että voin sanoa olen yksi heistä, Halleluja!
Yksi heistä, olen yksi heistä,
Nyt olen niin iloinen, että voin sanoa olen yksi heistä.*

Vaikka nämä ihmiset eivät ehkä opi olemaan D.D.D, Ph.D., näettehän.

*Tai kerskaa maailmallisesta kuuluisuudesta,
He ovat kaikki vastaanottaneet Helluntainsa,
Kastetut Jeesuksen Nimessä;
Ja kertovat nyt kauas ja laajalle,
Että Hänen voimansa on yhä sama,
Olen niin iloinen että voin sanoa olen yksi heistä*

⁹² Ettekö olekin iloiset? Kyllä vaan. Vain yksi heistä. Siinä kaikki.

⁹³ Muistan kuinka kävelin Memphisin lävitse, ja tuo värillinen rouva siellä nojautui aidan yli ja sanoi: "Hyvää huomenta, parson [kirkkoherra]."

⁹⁴ Minä sanoin: "Mistä sinä tiesit että olin parson?"

⁹⁵ Hän sanoi: "Herra kertoi minulle että 'parson' tulisi katua alas vaaleanruskea hattu päässään, kantaen matkalaukkua." Hän sanoi: "Tiesin sinun olevan hän, kun näin sinun tulevan." Näettekö? Oi, hän oli yksi heistä. Oi kuinka hyvä Jumala onkaan!

⁹⁶ Nyt uskon että jotakin... [Veli Branham lukee hänelle annetun tiedotuksen: "Sen pienen tytön Bedfordista, jonka puolesta rukoilit sunnuntai-iltana, oletetaan juuri kuolleen. Tämä ei voi... Ole hyvä ja rukoile."] Eräs pieni tyttö Bedfordista, jonka puolesta me rukoilimme täällä sunnuntai-iltana, on juuri kuollut, he sanovat. Rukoilkaamme.

⁹⁷ Herra Jeesus, minä rukoilen, että jotenkin, jollakin tavalla, Herra, menköön meidän rukouksemme lävitse tuon lapsen puolesta. Me jätämme tuon pienokaisen Sinulle, Isämme, Jumala. Ja me ajattelemme niitä ihmisiä, jotka olivat täällä ja rukoilivat ja pyysivät rukousta tuon pienen tytön puolesta. Isä, Jumala, minä pyydän, ettei tämä raportti olisi niin, Isä; me emme tiedä, mutta rukoilen, että Sinä olisit laupias ja antaisit voimaa tuon pienokaisen nousta ylös ja elää Jumalan kunniaksi. Jeesuksen Kristuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen. Voikoon Herra Jeesus lisätä siunauksensa.

⁹⁸ Nyt, seurakunta. No niin, seurakunnan nimi liittyy sen luonteenlaatuun. Panitteko merkille että Smyrna merkitsee "katkera"? Ja pankaa nyt merkille kukin näistä seurakunnista, siinä seurakunnan nimellä on jotakin tekemistä tuon seurakunnan luonteen kanssa. Voisin sanoa jotakin tässä, mutta on parasta, etten tee sitä, koska te käsittäisitte minut väärin. Näettehän?

⁹⁹ Myös teidän nimenne suhteen on samoin. Te ette ehkä tiedä sitä, mutta niin on. Te sanotte nyt: "Se on numerologiaa." Ei, se ei ole. Kun Jaakob syntyi, he antoivat hänelle nimen Jaakob, joka merkitsee "syrjäyttäjä"; mutta kun hän painiskeli enkelin kanssa, muutti Jumala hänen nimensä Israeliksi, "prinssiksi". Onko se oikein? Saul oli "Saul Tarsolainen", ilkeä mies, mutta kun hän tuli Jeesuksen luo, hänelle annettiin nimi "Paul" [Paavali]. Simonin nimi oli Simon, mutta tultuaan Jeesuksen luo, hänelle annettiin nimi Pietari, joka on "pieni kivi". Oi, kyllä vaan. Teidän nimenne liittyy siihen mitä te olette. Sillä on syvä vaikutus teidän luonteeseen.

¹⁰⁰ Ja tätä seurakuntaa kutsuttiin Smyrnaksi, koska se oli kuolemassa. Smyrna merkitsee "katkeruutta". Toisin sanoen, katkeruuden juuri oli kasvamassa ja se tukahdutti sen ja oli menossa mirhaan. Sillä he voitelevat ruumiit, mirhalla, näettehän. Mirha [myrrh] oli voide. Mirhaa käytettiin voitelemaan kuolleiden ruumiita sen jälkeen, kun he balsamoivat heidät ja niin edelleen. Se liittyy kuolemaan, ja tuo seurakunta oli kuolemassa.

¹⁰¹ Ja oi, ettekö voi nähdä sitä tänä päivänä, ystävät, tuo suuri helluntailiike, jolla muutama vuosi sitten oli Elämä, ettekö voi nähdä, että se on nyt voideltu mirhalla? Ymmärrätekö? Sama voide, joka oli tässä seurakunnassa täällä alussa, on tullut koko matkan mukana ja voitelee tämän täällä lopussa; se kuolee, koska he ovat menossa takaisin kirkollisiin riepuihin ja ottavat pyhiltä pois heidän valkoiset viittansa. Nuo vähäiset ihmiset seisoivat siellä ulkona, ja aito Pyhä Henki puhui kielillä ja julkitoi Jumalan. Ja veli, he olivat niin rehellisiä ja... He olivat ehdottomasti aitoja, ja te voitte luottaa heihin missä tahansa. Nyt te ette tiedä mitä luottaa ja kehen luottaa. Näettekö? Jotakin on tapahtunut. Jotakin on tapahtunut. Mitä se on? Heidät on voideltu katkeruuden mirhalla.

¹⁰² Mikä aiheutti sen? Joku tuli sisälle ja seurakuntaa alettiin kutsumaan ensin General Council:ksi. Sitten he kutsuivat sitä Assemblies of God:ksi. Assemblies of God:sta tuli Church of God. Church of God:sta he sitten alkoivat katsoa muita ja sanoivat: "Te olette Assemblies."

Toiset sanoivat: "Te olette Church of God." Sitten tuli esiin uutta, United Pentecostal Church of God. Ja sitten, ensimmäiseksi, tiedättehän, sen sijaan että olisivat vastaanottaneet Valon ja vaeltaneet Siinä, he organisoivat itsensä, kunnes he eivät enää voineet vastaanottaa Valoa.

¹⁰³ Nyt, kun kaste "Jeesuksen Kristuksen" Nimessä tuotiin esiin Assemblies of God:lle, "Isä, Poika, Pyhä Henki" muodon sijasta, olivat he jo niin ankkuroineet itsensä, etteivät he voineet muuttaa sitä. Ja he tietävät, että Se on Totuus! Haastan kenet tahansa heistä osoittamaan, ettei Se ole Totuus Raamatun mukaan. Se on absoluuttinen Totuus. Mutta mitä he voivat tehdä? He eivät voi tehdä sitä. Näettehän, he rikkoisivat oman uskontunnustuksensa, he eivät voi tehdä sitä.

¹⁰⁴ Sitten mitä Oneness [Ykseys] teki? Sen sijaan että olisivat vastaanottaneet Sen ja menneet eteenpäin, he tulivat jäykiksi: "Siunattu olkoon Jumala iäti! Meillä on Valo, ja teillä ei ole. Me olemme..." Mitä he tekivät? He organisoivat sen. Te ette voi organisoida Jumalaa. Jumala on jopa ilman muotoa, sanoo Raamattu. Ei, Jumalassa ei ole mitään muodollista.

¹⁰⁵ No niin, sitten Assemblies yritti organisoida Häntä, ja tehdä omansa todelliseksi Seurakunnaksi. Ja sitten tuli mukaan Oneness, yrittäen organisoida omaansa, että heillä "oli lisää Valoa". Niinpä mitä he tekivät? He sammuttivat sen omalla itsekkyydellään, tehden sen karvaalla tavalla. Sen sijaan että olisivat antaneet sen ulos suolalla ja suloisuudella, he yrittivät erottaa toiset pois, eivätkä olleet missään tekemisissä heidän kanssaan. Ja se on tehnyt sen. Se jatkanut leviämistään. Sitten ensimmäiseksi, tiedättehän, tuli esiin toinen asia, heillä oli tämä, ja nyt he ovat jakautuneet. Yksi sanoi: "Hän tulee valkoisen hevosen selässä." Toinen sanoi: "Hän tulee valkoisessa pilvessä. Siunattu olkoon Jumala, minä aloitan itselleni tästä organisaation." Näettekö millä tavalla he tekevät? Se levitti mirhaa. Mitä se teki? Se sulki veljesyhteyden pois.

¹⁰⁶ Monet naiset ja miehet tänä iltana, jotka kuuluvat Assemblies of Godiin, haluaisivat tulla ja ottaa kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä tietäen, että Se on Jumalan Totuus. Heidät erotettaisiin, jos he tekisivät sen.

¹⁰⁷ Ja monet Onenessissa [Ykseydessä]... Minä en nyt kuulu Onenessiin. Minä en usko "ykseyteen" sillä tavalla kuin he. Minä en usko Jeesukseen sillä tavalla, kuin he sanovat: "Jeesus", sillä on paljon Jeesuksia. Se on Herra Jeesus Kristus. Oikein. Uskon sen eri tavalla, kuin mitä he tekevät. He kastavat Jeesuksen nimessä uudestisyntymiseksi, että "tullen kastetuksi vesikasteessa te tulette uudestisyntyneeksi Kristukseen." Minä en usko sitä. Minä uskon, että uudestisyntyminen tulee Jeesuksen Kristuksen Verestä Pyhän Hengen kautta. Niin se on. Kaste on vain ulkonainen teko osoitukseksi siitä, että sisäinen (uudestisyntyminen on tapahtunut). Niinpä en ole samaa mieltä siitä. Niin se on, mutta he ovat kaikki minun veljiäni.

¹⁰⁸ Kun ensin aloitin baptistisaarnaajana, he tulivat ja sanoivat: "Veli Branham, tule tänne, meillä on Se." "Me kuljetimme Sen tänne."

¹⁰⁹ Minä sanoin: "Ei kumpainenkaan teistä, minä seison aivan kahden ryhmän välillä ja sanon: 'Me olemme veljiä!'" En välitä jos joku on erimieltä, sillä ei ole hitustakaan merkitystä minulle, hän on yhä minun veljeni.

¹¹⁰ Minulla on veli joka pitää omenapiirakasta; minä pidän kirsikkapiirakasta, mutta minä en erota häntä yhteydestäni. Hän voi syödä oman omenapiirakkansa, ja minä syön oman kirsikkapiirakkani. Ja minä panen kermavaahtoa omani päälle, ja jos hän ei halua sitä, hän voi tehdä niin kuin haluaa. Minä pidän siitä. Olen nyt tulossa liian vanhaksi syömään sitä, mutta se on... Mutta minä... Siitä minä pidän. Jos hän ei pidä siitä, ei hänen tarvitse syödä sitä. Se kyllä sopii, minä syön omani. Mutta hän on yhä minun veljeni!

¹¹¹ Ja niinpä minä pidän siitä, minä pidän seurustelusta. Mutta kun me vedämme rajoja tällä tavalla ja sanomme: “Ei, tämä on meidän kirkkokuntamme”, emmekä ojenna kättämme puristaaksemme sitä naapurimme kanssa ja sanoaksemme: “Jumala siunatkoon, veli!”

Oi, sitä te kutsutte yhteydeksi. Jos ette, te saatte tuon katkeruuden juuren aivan niin kuin näillä smyrnalaisilla oli siellä, ja te aiheutatte saman asian. Hyvä on, niinpä heillä oli nimenä “katkeruus”.

¹¹² Nikolaiitat jatkoivat heidän tukahduttamistaan Pimeisiin Ajanjaksoihin asti. Lutherin ajanjakso toi mukanaan ensimmäisen armon askeleen, vähäinen Valo alkoi loistaa. Sitten sen jälkeen tuli esiin John Wesley Pyhittämisen kanssa, Valon kasvaessa kirkkaammaksi. Sitten helluntailaisten mukana tuli Pyhän Hengen kaste, tuoden jälleen takaisin isien uskon. Mutta he eivät voineet pitää sitä sillä tavalla, joten heidän täytyi organisoida se, ja sitten he alkoivat mennä suoraan takaisin nikolaiittalaisuuteen uudestaan. Aivan tarkalleen se, mitä Raamattu sanoi heidän tulevan tekemään.

¹¹³ No niin, minun on nyt tarkattava, etten käytä liiaksi aikaa tässä. Ottakaamme nyt toinen jae tästä, se on 8. ja 9. jae. Hyvä on. Nyt tuo vaino, 9. jae:

Minä tiedän, sinun tekosi, ja ahdistuksesi, ja köyhyytesi, (mutta sinä olet rikas)...

Oi! Hän on nyt puhumassa Seurakunnalle, tuolle todelliselle Seurakunnalle, ei noille toisille; he vihasivat noita nikolaiittain tekoja.

...ja minä tiedän heidän jumalanpilkkansa, jotka sanovat olevansa juutalaisia, ja eivät ole, vaan ovat Saatanan synagooga.

¹¹⁴ No niin, he valittivat. He olivat köyhyyden vallassa. Heiltä oli otettu pois kaikki, mitä heillä oli. He olivat rakentaneet oman pienen tämän kaltaisen kirkkonsa, ja koska he olivat senkaltaisen pienen ryhmä, olivat toiset työntäneet heidät ulos, tuo suuri kirkko oli yksinkertaisesti tukahduttanut heidät ulos. Ja Hän sanoi: “Minä tiedän. Minä tiedän, että teidän täytyy kokoontua siellä kadunkulmassa ja te kokoonnutte siellä kujalla tai missä tahansa vain voitte.” (Ja minä olen itse ollut siellä maan alaisissa katakombeissa, joissa heidän täytyi kokoontua yhteen; heidän täytyi mennä maan alle, kokoontuakseen yhteen.) “Minä tiedän teidän ahdistuksenne ja Minä tiedän teidän vaikeutenne, mutta teidät on tehty rikkaiksi noiden ahdistusten kautta.” Oi! Joka kerta kun vaino kohtaa Seurakuntaa, se vahvistaa sitä. Seurakunta aina voimistuu ahdistuksissa. “Minä tiedän sinun ahdistuksesi, mutta sinä olet rikas.” Miksi? Te olette pitäneet kiinni Minusta; sinä olet rikas. Mutta teidän ahdistuksenne eivät vahingoita teitä.”

¹¹⁵ Ja niin kuin voitte huomata, nuo nikolaiitat olivat nyt saaneet itsellensä synagoogan. Raamattu sanoi niin täällä. Huomasitteko sitä täällä 9. jakeessa?

...jotka eivät ole, vaan ovat Saatanan synagooga.

¹¹⁶ Ahah, todellinen Seurakunta oli työnnetty ulos. Nikolaiitat olivat ottaneet vallan, ja olivat työntäneet ulos ne ihmiset, joilla oli Pyhä Henki sen vuoksi, ettei heillä ollut mitään käyttöä heille. Jos Smyrna, Aasiassa, vain olisi tiennyt ne asiat... että marttyyrien kruunut odottaisivat heitä, olisivat he vavisseet. Näettekö? Toisin sanoen, kun tämä profetia oli kirjoitettu ja oli lähetetty alas... ja kun Seurakunta oli käsittänyt ja nähnyt, että juuri he olivat niitä, jotka tulisivat kantamaan marttyyrien kruunuja, pelästyivät he kovasti. He odottivat sitä minä hetkenä tahansa. Mutta kun se ei tullut heidän aikanaan, silloin jotkut heistä sanoivat: “Hyvä on, tiedättekö, sanon teille, että tuo profeetta oli väärässä. Johannes oli väärässä, koska sitä ei tapahtunut meille täällä Smyrnassa.” Mutta sen tuli olla satoja vuosia myöhemmin. Näettekö? Kun Jumala puhuu mitä tahansa, täytyy sen tapahtua.

¹¹⁷ Siihen me ankkuroimme uskomme, suoraan tänne Jumalan Sanaan. Jumala pitää jokaisen lupauksensa. Ei väliä... Te voitte ajatella, että sen täytyisi tapahtua juuri nyt, mutta ehkä se ei ole

Jumalan aika sen tapahtua. “Mutta Minun Sanani ei palaa Minulle tyhjänä, vaan Se on suoritettava sen, mitä varten Se oli tarkoitettu.” Jumala on aina kunnioittava Sanaansa, ja omana hyvänä aikanaan Se tulee korjaamaan sadon.

¹¹⁸ Niinpä nämä ihmiset olivat ne, ensimmäinen seurakunta, mutta tuossa seurakunnassa olivat ne luonteenpiirteet, jotka tulisivat esiin Smyrnan seurakunta-ajanjaksossa myöhemmin. No niin, he tulisivat kantamaan marttyyrien kruunuja, monet heistä tulisivat tapetuiksi.

Ottakaamme nyt 10. jae ja lukekaamme siitä:

Älä ole peloissasi niistä asioista, joita tulet kärsimään (tästä Saatanan synagoogasta): katso, perkele on heittävä joitakin teistä vankeuteen, että teidät voitaisiin koetella; ja teillä on oleva ahdistus kymmenen päivää: ole uskollinen kuolemaan, ja minä tulen antamaan sinulle elämän kruunun.

¹¹⁹ Oi! Heitä käskettiin olemaan pelkäämättä, kun heidän pitäisi kuolla uskontonsa puolesta. Nyt sisar Wood, missä oletkin, toivon tämän auttavan sinua. Sisar Wood sanoi minulle eräänä päivänä, että hän voi tuskin ymmärtää, miksi jotkut vaivat olla vapautetut ja toiset eivät. Joskus teidän täytyy tietää... Jumala sanoi näille ihmisille: “Älkää nyt pelätkö sitä, kun Saatana tulee heittämään teidät vankeuteen, koska tämä nikolaiittain joukko, joka tulee, työntää teidät siihen, sillä Minä olen antava teidän kuolla asiani vuoksi. Mutta Minä tulen antamaan teille Elämän kruunun tuona päivänä.” Niinpä älkää...

¹²⁰ Tarkatkaa nyt, Hän sanoi... Pankaa nyt merkille, kun luemme 10. jakeen, sallikaa minun lukea Se uudestaan:

Älä ole peloissasi niistä asioista, joita tulet kärsimään: katso, perkele on heittävä joitakin teistä vankeuteen, että teidät voitaisiin koetella; ja teillä on oleva ahdistus kymmenen päivää: ole uskollinen kuolemaan...

Huomasitteko, että se ei ole kuolemaan saakka? Ei kuolemaan asti, vaan “kuolemaan”. Käsittekö te sen?

...ole uskollinen kuolemaan...

Näettekö, ja niin he tekivät.

¹²¹ Nyt Hän sanoi, Saatana... Huomasitteko kenet Hän luokitteli siksi, joka teki sen? Nyt, tämä Saatanan synagooga oli “nikolaiitat”. Me tiedämme sen. Eikö ollutkin? Siellä se oli tämä organisaatio, pappeus, joka oli nousemassa esiin, ja joka saattaisi nämä ihmiset kärsimään, ja heidän tuli olla uskolliset Evankeliumille kuolemaan. Huomasitteko avioliitto-seremoniassa? Ei kunnes kuolemassa eroamme, vaan kunnes kuolema meidät erottaa. Näettekö? Se on eri asia. Nyt heidän tuli olla uskolliset Kristukselle kuolemaan: “Menkää suoraan kuolemaan sen kanssa. Älkää pelätkö, sillä Minä olen antava teille kruunun.”

¹²² Nyt nämä kymmenen päivää, joista täällä puhutaan. Päivä Raamatussa edustaa vuotta. Ja kymmenen päivän tuli kestää “kymmenen vuotta”, tämän D-i-o-c-l-e-t-i-a-n hallitusajan. Diocletian oli tuo suuri keisari, joka hallitsi viime... Siellä oli useita keisareita, jotka hallitsivat Efeson Seurakunta Ajanjaksossa. Ja uskon, että Nero oli yksi heistä. Ja tämä Diocletian oli viimeinen, joka hallitsi, viimeiset kymmenen vuotta, ja hän oli heistä kaikista verisin vainooja. Hän vain otti tämän ryhmän puolen, ja he murhasivat kristittyjä, he tappoivat heitä, polttivat heitä ja tekivät kaikenlaista, ja ne olivat kymmenen mitä verisintä vainon vuotta. Ja hänen hallitusaikansa oli vuodesta 302 vuoteen 312. Se päätti Smyrnan ajanjakson Konsatantinuksen hallituskauden alkaessa vuonna 312. Ne olivat nuo kymmenen ahdistuksen päivää. Ja se alkoi Neron kanssa ja päättyi Diocletianin kanssa. Se alkoi Nerosta noin vuonna 64 jKr., kun Nero otti valtaistuimen.

¹²³ Nyt, 11. jae on lupaus. Me otamme tämän juuri ennen lopettamista:

Hän, jolla on korva, hän kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille; häntä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.

¹²⁴ Nyt minun täytyy sanoa tässä jotakin, voidakseni... Jos ajattelen jotakin sydämessäni, enkä sano sitä, silloin olen tekopyhä. Ymmärrätekö? Haluan teidän huomaavan jotakin tässä Kirjoituksessa, ja uskon, että se oli yksi suurimmista arvoituksista minulle niin pitkään, kunnes sain tietää sen. Lukekaamme se nyt todella tarkasti. Näettekö?

Hän, jolla on korva...

Toisin sanoen: "Jolla on korva kuulla"; näettehän, se on "avoinna Hengelle".

...hän kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille;

Katsokaahan nyt, tämä sama asia, tämä vaino ja kaikki mitä tuli. jokainen osa siitä ulottuu seuraavalle seurakunnalle, se on seurakunnille.

...mitä Henki sanoo seurakunnille; häntä, joka voittaa

Missä seurakunta-ajanjaksossa? Efesossako? Kyllä. Hyvä on. Smyrnassako? Kyllä, kaikissa niistä.

...Häntä joka voittaa, (kaikissa seurakunnissa), ei toinen kuolema vahingoita.

¹²⁵ Häntä Laodikean seurakunnassa, joka voittaa mitä? Voittaa nikolaiitat, voittaa maailman asiat, voittaa kirkkokunnat, voittaa pappeudet, voittaa ja antaa pois kaiken sen, mikä on maailmasta ja rakastaa Kristusta. Teitä ei silloin toinen kuolema tule vahingoittamaan. Miksi? Koska teillä on Iankaikkinen Elämä ja Iankaikkinen Elämä ei voi kuolla. Jeesus sanoi: "Hänellä, joka kuulee Minua, on Iankaikkinen Elämä, eikä hän ole koskaan kuoleva. Minä nostan hänet ylös viimeisenä päivänä."

¹²⁶ Nyt monet teistä tulette... Monet ovat eri mieltä tästä, mutta haluan teidän ajattelevan todella voimakkaasti, ennen kuin teette ratkaisunne. Ymmärrätekö? Tulen sanomaan jotakin nyt.

¹²⁷ Siksi en usko, että on olemassa iankaikkinen helvetti. Ei voi olla olemassa iankaikkista helvettiä. Koska jos niin on, silloin on aina ollut olemassa iankaikkinen helvetti... Sillä on olemassa vain yksi Iankaikkisen Elämän muoto, ja sitä me kaikki tavoittelemme. Ja jos te tulette palamaan aina ja iankaikkisesti, silloin teillä täytyy olla Iankaikkinen Elämä palaaksenne iankaikkisesti, ja silloin se olisi Jumala, joka palaisi. Teillä ei voi olla iankaikkista helvettiä, sillä Raamattu selvästi sanoo, että 'helvetti luotiin'. Ja jos se on luotu, silloin se ei ole iankaikkinen. Mitään iankaikkista ei ole koskaan luotu; vaan se on aina ollut, koska se on iankaikkinen.

Ja Raamattu sanoo, että "helvetti luotiin perkelettä ja hänen enkeleitään varten". Helvetti on luotu, se ei ole iankaikkinen. Enkä minä usko, että henkilöä tullaan iankaikkisesti rankaisemaan.

¹²⁸ Minä uskon, että se on niin kuin Raamattu selvästi tässä ilmaisee, että "häntä joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita." Nyt "kuolema". Tuo sana "kuolema", se on "erottaminen". Kun me olemme erotetut Jumalasta, synnissä, me olemme jo kuolleita; Raamattu sanoo niin. Me olemme vieraantuneet Jumalasta, meidät on leikattu pois, me olemme kuolleita synnissä ja rikkomuksissa; me olemme vieraat Jumalalle ja Hänen kansojen yhteisölleen. Ja sitten kun me vastaanotamme Jumalan ja meillä on Iankaikkinen Elämä, me olemme Hänen lapsiansa ja olemme osa Hänestä.

¹²⁹ Minun pieni poikani Joosef, hän on osa minusta, huolimatta siitä, mitä hän koskaan tulee tekemään. Jos olisin rikas mies ja minulla olisi paljon jättää perinnöksi, hän voisi jopa periä

mitä tahansa; hän on yhä poikani, hän on osa minusta. Enkä minä voi kieltää häntä sen enempää kuin kieltää itseänikään, koska hän on osa minusta. Verikoe osoittaisi, että hän on minun poikani. Näettekö?

¹³⁰ Ja Verikoe osoittaa, oletteko te Jumalan lapsi tai ette. Näettekö? Te olette Jumalan lapsia ja teillä on Iankaikkinen Elämä. Mutta se sielu joka syntiä tekee, se sielu on oleva erotettu. Onko se oikein? Silloin sitä ei tule enää olemaan. Kuulkaahan. Millä tahansa on ollut alku, sillä on loppu, sillä kaikki, millä on alku, on luotua. Mutta Jumalaa ei luotu, Hän oli aina Jumala. Ei ole mitään paikkaa, missä Hänet luotiin. Ja ainoa tapa, miten meillä voi olla Iankaikkinen Elämä, on olla osa tuosta luomuksesta. Kunnia! Oi, jos me vain voisimme nähdä sen! Nähdä mitä Pyhä Henki tekee puolestamme, näettekö? Se on Pyhä Henki, Luoja itse, Jumala Isä Hengen muodossa jota kutsutaan ”Pyhäksi Hengeksi”, koska Se oli sen ruumiin yllä, jota kutsuttiin Jeesukseksi, Hänen Pojaksi; ja Hän loi Jeesuksen, tuon ruumiin ja siitä syystä sen täytyi kuolla. Jumala asui tässä inhimillisessä lihassa, ja kun tuo verisolu murrettiin, tuli tuo Elämä, joka oli tuossa verisolussa, takaisin.

¹³¹ Siksi entinen palvoja Vanhassa Testamentissa ei voinut... Hän lähti pois saman tuomion alaisena kuin mitä hänellä oli tullessaan. Mutta Uudessa Testamentissa, sanotaan Hebrealaiskirjeessä, että ”palvojalla kerran puhdistettuna ei ole enää tietoisuutta synnistä”.

¹³² Nyt, Vanhassa Testamentissa; kun he toivat karitsan, palvoja laski kätensä sen päälle; pappi katkaisi siltä kurkun, ja hän tunsu veren vuotavan ja kuuli, kuinka se määki. Se kuoli, ja hän tunsu sen pienen ruumiin jäykistyvän, ja se oli kuollut. Hän tiesi, että sen olisi tullut olla hän itse; tuo karitsa otti hänen paikkansa. Nuo papit ottivat sen veren ja panivat sen alttarille, ja sen savu kohosi ylös, ja se oli rukouspyyntö anteeksiannosta palvojalle... [Tyhjä kohta nauhassa.] ...ja tuon eläimen elämä ei voinut tulla takaisin ihmisolennon päälle ja olla samanaikaisesti inhimillisen hengen kanssa, koska se oli eläimen henki. Eläimen elämä ja ihmisen elämä eivät sovi yhteen. Siitä syystä hän lähti pois saman halun kanssa tehdä syntiä, tehdäkseni niin kuin ennenkin. Hän tuli uhritakseen uhrin siksi, että oli tehnyt aviorikoksen ja lähti pois sama asia mielessänsä. Niin oli.

¹³³ Mutta täällä kun palvoja... Oi Jumalan Seurakunta, älkää jättäkö käsittämättä tätä! Kun palvoja kerran totisesti tulee Jumalan Pojan tykö ja uskon kautta laskee kätensä Hänen päälleen (Oi!) ja katsoo Hänen kasvojaan, joissa on sylkeä, ja joista vuotaa Verta, ja tuntee tuon tuskan: ”Jumalani! Jumalani! Miksi olet hylännyt Minut?” Oi veli, kun näet, mikä hinta oli kuolla meidän puolestanne, ja näet kuka se oli, ja näet, että se oli Immanuel, Jumala, joka kuoli sinun puolestasi.

¹³⁴ Sitten mitä tapahtui? Silloin palvoja, kun tuo verisolu murrettiin Jumalan Pojassa. Mikä valmisti tuon verisolun?

¹³⁵ Mikä sitten te itse olette? Te olette vain yksi pieni solu, joka on tullut isästänne. Naispuolisella ei ole hemoglobiinia. Naispuolinen tuottaa ainoastaan munan; hautomakone, hän kantaa sikiöitä. Mutta veri tulee miespuolisesta, ja siitä syystä lapsi saa isän nimen. Nainen mennessään naimisiin miehen kanssa, ottaa hänen nimensä, lasten tähden; hän tulee hautomakoneeksi lapsia varten, jotka hän synnyttää miehelle. Mutta kuten sanoin: kana voi munia munan, mutta jos se ei ole ollut uroslinnun kanssa, ei se kuoriudu.

¹³⁶ Sitten, niin kuin sanoin, siksi meillä on niin paljon kylmiä, muodollisia seurakuntia tänä päivänä. He ovat menneet tähän nikolaiittain ajatukseen, ja heillä on pesänsä täynnä mätämunia, jotka eivät koskaan tule kuoriutumaan, koska he eivät... Te voitte tehdä heille mitä tahansa (kutsua heitä piispoiksi, diakoneiksi tai miksi muuksi tahansa), he eivät tule koskaan uskomaan siihen että merkit seuraavat uskovaisia, koska he eivät ole koskaan olleet tuon Kumppanin,

Jeesuksen Kristuksen kanssa. Jos he koskaan tulevat tämän Kumppanin Jumalan voimalla hedelmöittäviksi...

¹³⁷ Kun tuo Verisolu murrettiin siellä Golgatalla, ja tuo siinä oleva Elämä, pienen pieni Jehova... Oi, sen tulisi olla huomiota herättävää!

¹³⁸ Tiedätekö, jokainen etsii merkkiä. Eivätkö he teekin niin? Jokainen sanoo: "Oi, näytä minulle merkki." Nuo juutalaiset sanoivat: "Näytä meille merkki."

¹³⁹ Sallikaa minun antaa teille eräs merkki. Jumala antoi teille merkin erään kerran. Israel pyysi merkkiä. Hän sanoi profeetalle: "Minä tulen antamaan heille iankaikkisen merkin: neitsyt tulee raskaaksi. Neitsyt on tuleva raskaaksi ja synnyttävä Pojan." (Aamen!) "Hänelle annetaan nimi 'Immanuel,' 'Jumala kanssamme'." Se on suurin merkki, mitä koskaan on annettu.

¹⁴⁰ Kun Jumala, taivaiden ja maan Luoja, teki aurinkokunnan. Te voitte seistä siellä Mount Palomarilla ja katsoa tuon kaukoputken lävitse ja nähdä sadan kahdenkymmenen miljoonan valovuoden päähän. Yrittäkääpä laskea kuinka paljon se on maileina. Ja sen takana siellä on yhä kuita, tähtiä ja maailmoja, ja Hän teki ne kaikki. Hän vain puhalsi ne käsistensä tällä tavalla. Kyllä!

¹⁴¹ Ja tuo suuri Luoja tuli minun Pelastajakseni. Tullen alas pieneen verisoluun, joka ei ollut mistään miehestä, vaan joka tuli naiselle, joka oli neitsyt; ja muodosti itselleen asumuksen ja asui siinä. Oi, sen tulisi olla huomiota herättävää! Jehova, olkien päällä seimessä, Jehova, itkemässä siellä lantaläjän päällä. Se on iankaikkinen merkki, jotkut näistä itsepäisistä ihmisistä! Jehova Jumala, itkevänä lapsena, (halleluja!) haisevassa tallissa. Ja sitten me luulemme olevamme jotakin ja kuljemme nenä niin pystyssä, että jos sattuisi satamaan, te hukkusitte; ja sitten te vielä ajattelette olevanne joku. Ja Jehova, maaten tallissa, lantaläjän päällä, itkien kuin mikä tahansa pikkuvauva. Sen tulisi järkyttää meitä! Se on merkki! Jumala sanoi: "Minä annan teille iankaikkisen merkin." Se on todellinen merkki. Jehova, leikkimässä niin kuin joku poika. Jehova! Jehova, työskentelemässä puusepänverstaassa, sahaten puuta kuin joku kirvesmies. Halleluja! Oi, hyvänen aika! Jehova, pesten kalamiesten jalat. "Minä annan teille merkin."

¹⁴² "Oi, mutta meillä täytyy olla papisto, tiedättehän, viittoineen ja kaikkine kortteineen ja kauluksineen ja..." Näettekö? Oh!

¹⁴³ "Minä annan teille iankaikkisen merkin." Jehova, seisomassa siellä palatsin pihalla sylkeä kasvoillaan. Jehova, alastomassa ruumiissa, levitettynä taivaan ja maan välille. Hän halveksi ristini häpeää. Meillä on Hänet ristiinnaulitunkuvassa pieni riepu ympärillään; tietenkin sen on tehnyt vain kuvanveistäjä. He riisuivat Hänet alasti, nolatakseen Häntä! Voi tuota tekopyhien joukkoa, kun tuo hetki tulee! Tämä on ihmiset päivä, mutta Herran päivä on tulossa. Jehova! Jehova, kuollen, kyllä, eikä mitään tapahtunut. Jehova, rukoillen, mitään ei tapahtunut. Oikein. Sen tulisi kiinnittää huomiomme! Se oli iankaikkinen merkki. Se oli merkki, jonka kaikki tulisivat tuntemaan. Sitten Hän kuoli, Jehova kuoli. Silloin maa alkoi vavista. Oi!

¹⁴⁴ Sitten Hän nousi ylös haudasta ja astui ylös Korkeuteen. Jehova. palaten takaisin Pyhän Hengen muodossa elääkseen Seurakunnassansa, Kansansa keskuudessa. Kunnia! Jehova kulkemassa heidän seurakuntansa lävitse, erottaen heidän sydäntensä ajatukset. Jehova, parantaen sairaita. Jehova, puhuen huulten kautta ihmisen voimatta hallita itseään. Sitten Jehova tulee ja tulkitsee sen englanniksi. Tahdotteko merkin? Aamen! Tuo Jehova tuli erään prostituoidun luo ja nosti hänet ylös ja siinä, missä hän oli ollut niin alhainen, etteivät edes koirat halunneet katsoa häntä, Hän pesi hänet valkoiseksi kuin lumi ja antoi hänelle niin puhtaan sydämen kuin lilja. Oi! Jehova, ottaen kujalla makaavan juopon, jonka suun ympärillä kiertää karpäsiä, ja panee hänet, saarnaamaan. Evankeliumia. Jeesuksen Kristuksen Veri puhdistaa meidät!

¹⁴⁵ Kun Hän oli maan päällä, meni Hän alhaisimpaan kaupunkiin, mitä oli, ja he antoivat Hänelle alhaisimman nimen, mitä oli olemassa. Oikein. He kohtelivat Häntä mitä pahimmin ja kutsuivat Häntä pahimmalla nimellä, millä kutsua voi, "Beelsebulksi", perkeleeksi. Mitä vain alhaisinta he voivat Hänelle antaa, sen ihmiset antoivat Hänelle.

¹⁴⁶ Mutta Jumala nosti Hänet ylös ja antoi Hänelle niin korkean Valtaistuimen, että Hänen täytyy katsoa alaspäin nähdäkseen Taivaan. Aamen! Kunnia! Ja Hän antoi Hänelle Nimen, joka on yläpuolella jokaista nimeä Taivaassa ja maassa, ja koko perheelle Taivaassa ja maassa on annettu Hänen Nimensä. Oi Jumala, salli minun ajatusteni olla, niin kuin Sinun, Isä. Kyllä vaan. Oi tuo kallis Nimi!

¹⁴⁷ No niin: "Hänellä, joka uskoo Minuun, on Iankaikkinen Elämä." Jos nyt on vain yksi Iankaikkisen Elämän muoto, ja te saatte sen, ja me etsimme sitä Jeesuksen Kristuksen kautta, niin se on Jumalan Elämä. Sitten kun tuo Jumalan Pojan verisolu murrettiin, ja tuo pieni Jehova, joka oli pulloitettu tämän Miehen sisäpuolella, jota kutsuttiin Jeesukseksi, koska Hänessä asui Jumalan täyteys ruumiillisesti, ja nyt kun me vastaanotamme tuon Veren syntiemme anteeksi saamiseksi, niin me vastaanotamme tuon Hengen, joka ei ollut minkään ihmisen vaan Jumalan päällä. Kunnia! Raamattu sanoi: "Jumalan Veri."

¹⁴⁸ Joku sanoi: "Muista ettet sano mitään juutalaisista, koska Hän oli juutalainen." Hän ei ollut juutalainen. Hän ei ollut juutalainen eikä pakana, Hän oli Jumala. Oikein. Hän oli luotu Veri. Jumala erikoisesti teki sen. Se oli Hänen omansa, ja tuon luodun Veren kautta me vastaanotamme armahduksemme, koska Hän kuoli kuoleman puolestamme. Tuo Verisolu murrettiin, päästään vapaaksi Pyhän Hengen tulemaan takaisin yllemme, ja nyt me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä Hengestä syntymisen kautta. Sitten tuo Jumalan Elämä, jolla ei ollut alkua, ja jolla ei koskaan tule olemaan loppua, on minun ja teidän Jumalan armosta Jeesuksessa Kristuksessa. Siinä se on teille.

¹⁴⁹ Nyt tuo "helvetti", me menemme takaisin siihen hetkeksi. Sanon teille, että ei voi olla... Minä uskon palavaan helvettiin. Kyllä, Raamattu sanoo niin, tuo tulijärvi. Mutta se ei voi olla iankaikkinen [eternal]. Raamattu ei missään sano, että se on iankaikkinen, Se sanoo, että helvetti on "ikuinen" [everlasting]. Ja ikuinen [everlasting], ei iankaikkinen [eternal] helvetti, on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä. Nyt sen jälkeen kun sielua on vaivattu siellä sen teoista ehkä kymmenen miljoonaa vuotta, sitä en osaa sanoa, en tiedä, mitä ikuinen [everlasting] voi olla Jumalan silmissä. Se voi olla viisi minuuttia, se voi olla miljoona vuotta, se voi olla kymmenen miljoonaa vuotta, mutta tulee aika, jolloin tuo sielu lakkaa olemasta.

¹⁵⁰ Tässä on mitä Raamattu sanoo, näettehän:

...häntä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.

¹⁵¹ Ensimmäinen kuolema on eroaminen rakkaistamme. Me menemme Jumalan Läsnäoloon, emmekä enää koskaan ole poissa Hänen Läsnäolostansa. Näettekö? Nyt, jos on olemassa toinen kuolema, silloin sen täytyy olla sielun kuolema. Sitten hänellä, joka voittaa maailman ja voittaa maailman asiat, on Iankaikkinen Elämä, eikä toinen kuolema kosketa häntä. Siinä se on teille. Iankaikkinen Elämä. Mutta syntinen... Raamattu sanoo: "Nainen, joka elää nautinnossa, on kuollut eläessään." Onko se oikein? "Se sielu, joka syntiä tekee, se on varmasti kuoleva. Mitä on kuolla? Olla täydellisesti "erotettu". "Ei enää ole." Näettekö? No niin, se on kokonaan erotettu, sitä ei enää ole. Kuinka pitkään se tulee ottamaan tehdä se? Se menee saman prosessin kautta kuin tulikin, se on tuleva sille paikalle, ettei siitä ole jäljellä mitään. Se vain menee takaisin.

¹⁵² Me voimme hajottaa solun yhteen soluun, toiseen soluun, kunnes tulemme ensimmäiseen soluun; murtaa tuon solun ja silloin meillä on veren kemia; te tulette veren eri kemiallisiin osiin

ja sitten tulette erääseen pieneen osaan tuossa solussa, joka on elämä. He eivät voi löytää sitä. He eivät tiedä siitä mitään. Nyt, tämä on se elämä, joka lopulta tulee siihen pisteeseen, ettei sitä enää ole. Mikä on tuon elämän kemia? Minä en usko, että sillä on mitään kemialla, vaan se on hengellinen.

¹⁵³ Ja sitten lopulta se tulee täydellisesti erotetuksi, eikä sitä enää ole. Sitä Raamattu sanoo: “Sielu, joka syntiä tekee, on kuoleva.” Ruumis kuolee ensin, sielu kuolee seuraavaksi, eikä sitä ole enää oleva. Näettekö? Uskotteko te nyt, että Raamattu on sanonut sen? “Ja niitä, jotka näissä seurakunta-ajanjaksoissa täällä voittavat, ei toinen kuolema vahingoita.”

¹⁵⁴ Muistakaa nyt, jos helvetti on iankaikkinen, silloin Raamattu on väärässä kun se sanoo, että “helvetti luotiin”. Ja sitten, jos ihminen tulee palamaan iankaikkisesti helvetissä, täytyy hänellä olla Iankaikkinen Elämä ollakseen tietoisessa tilassa, palaakseen. Onko se oikein? Hyvä on, kuinka monta Iankaikkisen Elämän muotoa on olemassa? Yksi. Oikein, on vain yksi Iankaikkinen Elämä.

¹⁵⁵ No niin, älkää lähtekö ja sanoko: “Veli Branham ei usko helvettiin.” Veli Branham uskoo helvettiin. Raamattu opettaa, että on helvetti. Ja aivan yhtä varmasti kuin on olemassa paikka lepoa varten, on myös olemassa paikka rangaistusta varten. Ja Jumala on varmasti paneva rangaistavaksi sielun, joka tekee syntiä Häntä vastaan. Ja Jeesuksen Kristuksen hylkäämisestä Pelastajananne teitä tullaan varmasti rankaisemaan. Mutta tulee aika, jolloin teitä ei enää ole. Kuinka monta miljoonaa vuotta teidän kestää palata siihen tilaan, sitä minä en tiedä. Mutta joskus...

¹⁵⁶ Te olette ajallinen olento siihen asti kunnes olette syntynyt uudestaan, ja sitten te olette iankaikkinen olento. Ja ainoa tapa teidän saada se on, että teillä on osa Jumalasta itsessänne, joka on Iankaikkinen Elämä. Voitteko nähdä sitä? Tietenkin.

Hän, jolla on korva, hän kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille;...

¹⁵⁷ Minä rakastan Häntä. Ettekö tekin? Olen niin iloinen omatessani Iankaikkisen Elämän. Se ei enää vaivaa minua, koska meillä nyt on Iankaikkinen Elämä. Ja minä tiedän sen, ja luotan siihen, että jokaisella on Se, kaikilla meistä.

¹⁵⁸ Se oli Irenaeus, kyllä. Minulla oli muistiinpano täällä koskien Irenaeusta: “Lue tämä historiasta.” Siitä syystä Irenaeus valittiin, koska häntä seurasivat alkuperäisen helluntaiseurakunnan merkit.

¹⁵⁹ Nyt, jos Jumala... Kuinka monet uskovat, että Seurakunta alkoi Helluntaina? Hyvä on. Kuinka moni uskoo, että Jumala antoi kannatuksensa tuolle Seurakunnalle Helluntaina? Hyvä on. Jos siis tuo oli Jumalan ensimmäinen Seurakunta, ja se jota Hän kutsui ‘Seurakunnaksi’, ja jos Hän nyt on Viinipuu, ja me olemme oksia, ja jos tämä Viinipuu koskaan työntää esiin toisen oksan, niin mikä se tulee olemaan? Helluntaiseurakunta. Kyllä! Ei nyt ehkä sen nimisenä. Meillä on nyt helluntaiseurakunnan nimiä, mutta ne eivät ole mitään muuta kuin metodisteja, baptisteja, presbyteerejä, helluntailaisia. Se ei merkitse mitään, näettehän, se on vain nimi. Mutta kunhan teillä on helluntaikokemus sydämessänne, helluntai sielussanne, antaen teille Iankaikkisen Elämän, niin silloin Jumala on luvannut että “toinen kuolema ei koskaan tule koskemaan teitä”, koska teillä on Iankaikkinen Elämä, toinen kuolema ei voi koskettaa teitä. Näettekö? Teillä on... Te olette...

¹⁶⁰ “Älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä.” Älkää nyt murehduttako Sitä tekemällä asioita, jotka ovat vääriä. Jos te teette, te tulette maksamaan siitä, koska Raamattu sanoo: “Älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, lunastuksenne päivään asti.” Onko se oikein? “Älkää murehduttako Pyhää Henkeä.”

¹⁶¹ Oi! Se on oleva ihmeellinen päivä, jonakin näistä aamuista. Osoittaakseni teille, että ylösnousemus tulee olemaan maailmanlaajuinen: “Siellä kaksi tulee olemaan pellolla, ja Minä otan yhden; ja kaksi vuoteessa, ja Minä tulen ottamaan yhden.” Näettekö, yhdessä paikassa on yö, ja toisella puolella maata on päivä; se on oleva maailmanlaajuinen ylösnousemus, tuo Ylöstempaus. Jumalan pasuuna on soiva, ja joka ainoa näistä pienistä seurakunnista täältä, täältä, täältä, ja jopa tuosta pienestä joukosta, joka meni tämän lävitse täällä, ja tuli ulos täältä, täältä ja täältä...

¹⁶² Kun tuo neitsyt, tuo neitsyt, kun hän oli nähnyt seitsemännessä vartiassa, että... Muistakaa nyt, siellä oli seitsemän neitsyttä. Onko se oikein? Tarkoitan, viisi neitsyttä meni... Kymmenen neitsyttä meni ulos kohtaamaan Herraa, viisi oli viisasta ja viisi tyhmää. Onko se oikein? Ja nyt, kautta näiden vartioiden, siellä oli seitsemän vartiota. Ja seitsemännen vartion lopulla (jotkut nukkuivat tästä vartiosta, tästä, tästä, tästä, tästä, jne.) seitsemännellä vartiolla kuului ääni: “Katso, Ylkä tulee, menkää ulos kohtaamaan Häntä.” Ja he nousivat ylös ja kunnostivat lamppunsa. Ja kaikki nämä toiset kautta linjan täällä, nousivat ylös. Oi, eikö se tulekin olemaan ihmeellinen aika!

¹⁶³ Minulla oli tapana laulaa erästä pientä laulua:

*Se on ihmeellinen aika sinulle,
Mikä ihmeellinen aika minulle;
Jos me kaikki valmistaudumme kohtaamaan Jeesuksen Kuninkaamme,
Mikä ihmeellinen aika se tuleekaan olemaan.*

¹⁶⁴ Kuulkaahan, katsokaamme osaammeko laulaa sen:

*Ihmeellinen aika sinulle,
Ihmeellinen aika minulle,
Jos me kaikki valmistaudumme kohtaamaan Jeesuksen Kuninkaamme,
Mikä ihmeellinen aika se tuleekaan olemaan. (Eikö se tulekin olemaan ihmeellistä.)
Oi eikö se tulekin olemaan ihmeellistä siellä,
Kun ei ole mitään taakkoja kannettavana?
Iloisesti laulaen, sydänten kellojen soidessa,
Oi eikö se tulekin olemaan ihmeellistä siellä?*

¹⁶⁵ Kuinka monet teistä tietävät pääsevänsä kotiinsa? Kuinka monet teistä tietävät pääsevänsä ulos tuosta ovesta? Te ette tiedä. Kuinka monet teistä tietävät, että lähdettyänne ulos tulette jälleen takaisin sisälle? Te ette osaa sanoa sitä. Niinpä älkää antako tämän illan mennä ohitsenne; älkää jättäkö vastaanottamasta Jumalaa tänä iltana, kun teillä on tilaisuus siihen. Kuka te oikeastaan olette? Mistä olette tulleet? Minne olette menossa? Ainoa Kirja maailmassa, joka voi kertoa sen teille, on tämä siunattu vanha Raamattu. Ja se on Raamattu, johon me uskomme, se on Jumala, johon me uskomme.

¹⁶⁶ Ja jos ette ole tuossa Morsiamessa, tässä pienessä vähemmistöjen joukossa tänä päivänä, jonka uskontunnustukset ja kirkkokunnat ovat puristaneet ulos... jos et ole tuossa pienessä ryhmässä... No niin, teidän ei tarvitse liittyä tähän Tabernaakkeliin, teidän ei tarvitse liittyä mihinkään, teidän täytyy vain olla syntynyt tuohon Kuningaskuntaan. Nyt jos te haluatte yhteytenne olevan metodisteissa, baptisteissa, presbyteereissä, missä tahansa haluattekin, se on teidän asianne. Katsokaahan, te voitte olla yhteydessä kenen kanssa tahdotte. Mutta sanon teille erään asian: kun olette syntynyt uudestaan, tiedättehän, “samanlaiset linnut...” Oi!

¹⁶⁷ Joku kysyi minulta erään kerran sanoen: “Veli Branham, sinä käskit noita ihmisiä: ‘Menkää takaisin metodistikirkkoon.’”

¹⁶⁸ Minä sanoin: “Varmasti. Antaa heidän heittää heidät ulos, niin heillä ei ole mitään paikkaa minne mennä.”

¹⁶⁹ Se kyllä sopii, menkää takaisin, ei tule kestäämään kovin pitkään, näettehän. Ei kestä kauaa, kun he tulevat jälleen takaisin.

¹⁷⁰ Tiedättehän, kerran kun tuo suuri tulva tuli, oli Nooan arkissa ainoa turvallinen paikka. Ja niinpä kun Nooa päästi variksen ulos arkista, se vain meni edelleen vaakkuen ja katsellen ympärilleen. Miksi? Koska se alusta alkaen oli raadonsyöjä. Se saattoi lentää tyytyväisenä yhdeltä kuolleelta raadolta toiselle, syödä vatsansa täyteen tästä muulista, ja sitten lentää vanhan lampaan raadolle ja syödä vatsansa täyteen siitä, ja sitten jostakin muusta, sillä siellä kellui kaiken kaltaisia kuolleita raatoja kaikkialla.

¹⁷¹ Niinpä tuo varis vain asettui aloilleen siellä ja vaakkui: "Pojat, minulla on riemujuhla aivan yksinäni!", ja jatkoi ahmimistaan.

¹⁷² Mutta kun he päästivät ulos pienen kyyhkysen, oli sen luonne erilainen. Tuo löyhkä, se "ei voinut sietää sitä. Hyh!" Miksi? Kyyhkysellä ei ole lainkaan sappea; se on ainoa lintu, jolla ei ole sappea. Sen ruuansulatus ei voinut sulattaa sitä, joten ainoa asia, mitä se saattoi tehdä, oli palata takaisin arkin luo ja koputtaa ovelle.

¹⁷³ Menkää minne tahansa tahdotte. Ainoa asia, mitä pyydän teitä tekemään, on vain tulemaan sisälle tähän Kuningaskuntaan ja silloin tiedän, minne tulette menemään. Enää et kykene sietämään sitä, veli, vaan tulet sanomaan: "Olen ylittänyt erottavan rajalinjan, olen jättänyt tämän maailman taakseni." Kyllä vaan. varmasti on niin.

*Oi, he olivat kokoontuneet ylähuoneessa,
Kaikki rukoillen Hänen Nimessään
Heidät kastettiin Pyhällä Hengellä,
Ja voima palvelusta varten tuli;
Nyt mitä Hän teki heille tuona päivänä
Sen Hän on tekevä teille samoin,
Olen niin iloinen, että voin sanoa olen yksi heistä. (Ettekö tekin?)
Yksi heistä, olen yksi heistä,
Olen niin iloinen, että voin sanoa olen yksi heistä. Halleluja.
Yksi heistä, olen yksi heistä,
Olen niin iloinen, että voin sanoa olen yksi heistä.*

¹⁷⁴ Kuinka monet ovat siitä iloiset tänä iltana? Oi!

*Tule, veljeni, etsi tätä siunausta
Joka tulee puhdistamaan sydämesi synnistä,
Joka aloittaa ilokellot soimaan
Ja pitää sielusi tulesa;
Oi, se palaa nyt sydämessäin,
Oi, kunnia Nimelleen,
Olen niin iloinen, että voin sanoa olen yksi heistä.
Yksi heistä, olen yksi heistä,
Olen niin iloinen, että voin sanoa olen yksi heistä, halleluja.
Yksi heistä, olen yksi heistä,
Olen niin iloinen, että voin sanoa olen yksi heistä.*

¹⁷⁵ Nyt, laulaessamme tämän seuraavan säkeistön, haluan teidän puristavan käsiä toistenne kanssa, kaikki te metodistit, baptistit ja presbyteerit. Puristakaa käsiä toistenne kanssa, ja jopa tarpeeksi ystävällisiä jauhaaksenne toistenne purukumeja, jos vain voitte. Olkaa nyt todella, todella ystävällisiä, olemalla seurallisia nyt kun laulamme sen.

*Yksi heistä, olen yksi heistä,
Olen niin iloinen, että voin sanoa olen yksi heistä, halleluja.
Yksi heistä, olen yksi heistä,
Olen niin iloinen, että voin sanoa olen yksi heistä.
Vaikka nämä ihmiset eivät ehkä opi olemaan*

*Tai voi kerskata maailmallisesta kuuluisuudesta,
He ovat kaikki vastaanottaneet Helluntainsa,
Kastetut Jeesuksen Nimessä;
Ja he kertovat nyt, sekä kauas että laajalle,
Hänen voimansa on yhä sama,
Olen niin iloinen että voin sanoa olen yksi heistä*

¹⁷⁶ Laulakaamme nyt todella.

*Yksi heistä, olen yksi heistä,
Olen niin iloinen, että voin sanoa olen yksi heistä, halleluja.
Yksi heistä, olen yksi heistä,
Olen niin iloinen, että voin sanoa olen yksi heistä.*

¹⁷⁷ Oletteko halukas olemaan marttyyri Hänen puolestaan ja tulemaan tapetuksi? Jos tullaan siihen pisteeseen, että teidän joko on katsottava kasvoihin kuolemaa tai peruttava se, niin haluatteko kohdata kuoleman? Kyllä. Oi Jumala, se olisi nautinto. Kyllä. Sillä tavalla minä haluaisin mennä, kuolla saarnatuolissa. Ajattelin, että minulle tapahtuisi niin Saksassa, tässä äskettäin. Oi, he aikoivat ampuu minut käyttämällä yökiikaria, ja saksalaiset sotilaat juoksivat ympärilleni ja auttoivat minut takaisin sillä tavalla. Minä ajattelin: "Mikä ihana asia se olisikaan kuolla Herrani puolesta juuri täällä kentällä." Oi! Mikä ihmeellinen asia.

¹⁷⁸ No niin, sallikaa minun laulaa teille eräs pieni laulu. Voinko tehdä sen? Onko teillä aikaa erästä pientä laulua varten? Hyvä on. En osaa laulaa sitä, mutta lausun sen. Oi, olen aina halunnut laulaa. Ja jonakin näistä päivistä, kun pääsette omaan mukavaan kotiinne siellä ylhäällä Paratiisissa, niin siellä jossakin kaukana metsän perukassa, missä Russel Creech ja minä tulemme olemaan metsästääksemme, tiedättehan. Siellä aivan metsän perukassa on pieni hirsimökki, josta veli Neville laulaa *Rakennan itselleni mökin siellä kirkkauden maassa*, (ja ajattelin hänen puhuvan minun mökistäni)... Yhtenä aamuna, kun tulette ulos suurelle parvekkeellenne ja katsotte ympärillenne sillä tavalla, niin siellä kaukana metsän nurkassa te kuulette jonkun laulavan: "Ihmeellinen armo, kuinka suloinen sen sointi, joka pelasti minun kaltaiseni kurjan!"

¹⁷⁹ Te sanotte: "No niin, siunattu olkoon Jumala, veli Branham suoriutui perille. Siellä hän on. Kuulen kuinka hän siellä laulaa *Ihmeellinen Armo*."

¹⁸⁰ Se on oleva ihmeellinen armo, joka on tuonut minut sinne. Kyllä.

*Mutta se tihkuu verta, kyllä, (siksi saarnaan Tätä) se tihkuu verta,
Tämä Pyhän Hengen Evankeliumi tihkuu verta.
Opetuslasten verta, jotka kuolivat Totuuden puolesta
Tämä Pyhän Hengen Evankeliumi se yhä tihkuu verta.
Ensimmäinen kuolemaan tämän Pyhän Hengen suunnitelman puolesta,
Oli Johannes Kastaja, mutta hän kuoli kuin mies;
Sitten tuli Herra Jeesus, he ristiinnaulitsivat Hänet,
Hän opetti, että Henki pelastaisi ihmisen synnistä.
Siellä olivat Pietari ja Paavali ja jumalallinen Johannes,
He antoivat elämänsä, jotta tämä Evankeliumi voisi loistaa;
He sekoittivat verensä kuten entisajan profeetat,
Niin todellinen Jumalan Sana voi olla rehellisesti kerrottu.
Siellä sielut alttarin alla, (nämä marttyyrit) huutavat: "Kuinka kauan?"
Ennen kuin Herra rankaisee niitä jotka ovat tehneet väärin; (Kuunnelkaa nyt!)
Mutta tulee olemaan lisää niitä, jotka antavat elämänsä veren
Tämän Pyhän Hengen Evankeliumin ja Sen purppuranpunaisen tulvan puolesta.
Se tihkuu verta, kyllä, se tihkuu verta,
Tämä Pyhän Hengen Evankeliumi tihkuu verta,*

*Opetuslasten verta jotka kuolivat Totuuden puolesta,
Tämä Pyhän Hengen Evankeliumi se yhä tihkuu verta (oi, tulee olemaan)*

¹⁸¹ [Eräs sisar puhuu toisella kielellä, ja eräs veli antaa tulkinnan. Eräs veli puhuu toisella kielellä, eräs sisar puhuu toisella kielellä, eräs veli antaa tulkinnan.] Kunnia. Aamen. Aamen. Hmm. Hmm. Kunnia. Aamen. Kyllä.

¹⁸² Aamen. "Hän, jolla on korva, hän kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille."

Minä rakastan Häntä...

Palvokaa nyt, nähkää, mitä Hän tulee tekemään. Jos ette koskaan aikaisemmin ole rakastaneet Häntä, niin ettekö tahtosi rakastaa Häntä nyt? Tahdotteko nousta seisomaan ja tunnustaa Hänet, ja ottaa Hänet Pelastajaksenne?

...mua, (Jumala siunatkoon sinua, veli.)

Ja osti...

Tahtooko joku muu nousta seisomaan, sanoen: "Minä haluan Hänet nyt, minä haluan rakastaa Häntä?"

*...pelastukseni
Puul Golgatan.*

Jumala siunatkoon sinua sisar. Jumala siunatkoon sinua siellä takana, nuori nainen.

Minä rakastan Häntä...

Hän, jolla on korva, hän kuulkoon, mitä Henki sanoo.

*...Hän ensin rakasti mua
Ja osti pelastukseni
Puul Golgatan.*

¹⁸³ Taivaallinen Isämme, kun Sinä näet nämä kolme seisomassa, Oi Jumala, minä rukoilen Sinua olemaan armollinen, Oi Iankaikkinen, ja anna heille armahdus jokaisesta synnistä, ja pelastus, Pyhä Henki heidän elämänsä, niin että toinen kuolema ei voi heihin koskea. He käsittävät, Herra, tänä iltana, seistessään siellä, että jotakin on aivan lähellä. Pyhä Henki on antanut varoituksen. Nähdä Jumalan Hengen lankeavan ihmisten keskuuteen, nähdä sen toimivan aivan Kirjoitusten mukaisesti, antavan vain kolme sanomaa ja lopettavan siihen. Oi Jumala, sanoma kullekin näistä henkilöistä.

¹⁸⁴ Nyt Isä, me rukoilemme Sinua olemaan laupias, Anna tuon kalliin Hengen pysyä keskellämme. Voikaamme kunnioittaa Sitä, Jumala; suo se. Ota nämä sielut holhoukseesi, Isä, he ovat Sanoman hedelmiä tänä iltana, ja näiden Pyhältä Hengeltä tulevien sanomien, jotka puhuttiin keskuudessamme. Ja me pyydämme, Isä, Jumala, että Sinä olisit heidän kanssaan kaikkina heidän elämänsä päivinä. Ja että me kohtaisimme heidät siinä "maailmassa, jolla ei ole loppua", pelastettuina Verellä ja Kristuksen armosta. He annamme heidät nyt Sinulle, Isä, täytä heidät Sinun Pyhällä Hengelläsi. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹⁸⁵ Jumala siunatkoon teitä veljeni ja sisareni. Kuka tahansa kristitty heidän lähellään, jotka seisovat, puristakaa heidän käsiään, kun he istuutuvat, toivottaen heille Jumalan siunausta.

¹⁸⁶ Näettekö, kuinka tottelevainen itse Pyhä Henki on? Kuinka Se tekee sen aivan lopussa. Näettekö? Raamattu sanoo: "Puhukoon kielillä kaksi tai enintään kolme." Näettehän? Eikä sanoma tullut minun puhuessani, vaan sen jälkeen, kun olin lopettanut, ja se oli kaikki ohitse. Sillä tavalla sen nyt oletetaan olevan, ja jokainen on todella kunnioittava ja kuuntelee, mitä Henki sanoo. Mitä sitten tapahtui? Syntiset nousivat ylös katuakseen. Oi, ajatelkaa. Pyhä Henki itse, ei keskeyttäen... aivan Sanan mukaisesti, tuli ja antoi julkitulemisen.

¹⁸⁷ Tunnen joitakin näistä ihmisistä, jotka puhuvat kielillä, tunnen kaikki kolme heistä, jotka puhuivat; ja tunnen ne, jotka tulkitsivat; tiedän, että heidän elämänsä on synnitöntä Jumalan edessä. Veli Neville tässä, meidän pastorimme, metodistisaarnaaja, joka on vastaanottanut Pyhän Hengen. Junie, siellä, veli Jackson, toinen metodistisaarnaaja, joka on vastaanottanut Pyhän Hengen. Kyllä, joilla on kielilläpuhumisen ja tulkitsemisten lahjat.

¹⁸⁸ Ja huomatkaa, kuinka heillä on seurakuntansa, jokainen on kunnioittava, Jumala puhuu. Te näette, kuinka Hän puhuu aivan tarkalleen Raamatun mukaisesti; jos sanoma ei ensin tule ymmärretyksi oikein, Hän puhuu sen uudestaan, mutta Hän ei puhu enempää kuin kolme kertaa; näettehän, Kirjoitusten mukaisesti. Näettehän, Hän antaa sanoman, eikä Hän koskaan saata sitä epäjärjestykseen, sillä "profeettojen henget ovat alamaiset profeetoille". Jokainen kuuntelee ja on hiljaa...

¹⁸⁹ Nyt sillä tavalla seurakunnan pitää olla järjestyksessä. Nyt teille ihmisille, jotka ehkä olette täällä ulkopuolelta, jotka olette kuulleet minun puhuvan siitä, sillä tavalla sen pitää olla. Näettehän, sanoma tulee. Näettekö tulokset? Se tapahtuu juuri silloin. Jotakin tapahtuu, se on aivan tarkalleen kuten erottaminenkin, tai mikä toinen henki tahansa. Eikö Hän olekin ihmeellinen? Oi, olen niin iloinen tietäessäni, että tuo sama asia, jonka Pyhä Paavali sääti, täällä aivan alussa, ei ole vielä kuollut pois. Se on yhä sama asia. Oi, olen niin iloinen, että voin sanoa olevani yksi heistä. Ettekö tekin?

¹⁹⁰ Hyvä on. Nyt huomenillalla kello seitsemältä, me otamme Laodikean ajanjakson, ja se on avioliiton [häiden] ajanjakso. Haluan teidän tulevan silloin, jos mahdollisesti voitte. Viivysin vain ehkä hieman myöhempään tänä iltana, johtuen ehkä Pyhän Hengen puhumisesta ja niin edelleen. Mutta on vielä varhaista, kello on vasta kaksikymmentä yli yhdeksän. Ja tavallisesti olen täällä kello kymmeneen tai yhteentoista, joten tämä on todella aikaista. Niinpä nautitteko te Herran sanomista? Ja teettekö niin todella? Se ruokkii sielujanne.

¹⁹¹ Jumala siunatkoon teitä, lapseni. Tiedätekö, minä rakastan teitä koko sydämeistäni. Ja joskus, kun Henki ottaa minusta otteen, se leikkaa molemmin... Sillä tavalla Sana on, Se on terävä kuin kaksiteräinen miekka. Se leikkaa tullen, menen, sisäänpäin, ulospäin, joka suuntaan. Mutta se ympärileikkaa meidät. Ympärileikkaus vain leikkaa pois liikalihan, ne asiat, joita meillä ei tulisi olla.

¹⁹² Nyt, haluan teidän panevan merkille erään asian. Kuulitteko, mitä Henki sanoi tuossa tulkinnassa tänä iltana? "Lopettakaa tuo hassuttelu!" Se ympärileikkaa. Olkaa vilpittömät! Me kaikki menemme pois linjasta, mutta Jumala tietää kuinka höylätä kyhmyt pois meistä. Eikö tiedäkin? Varmasti tietää. Minä olen siitä kiitollinen. Ettekö tekin?

¹⁹³ Oletko sinä täällä pianistina? En näe... Onko Teddy...? En näe häntä missään. Onko tämä... Hyvä on, sisar. Onko se tyttäresi, veli Daulton? Miniäsi. Oikein hieno pikku nainen, olen iloinen, että olet kristitty. Hyvä on, mikä on meidän hyvä, vanha loppulaulumme? Koettakaamme ensin erästä toista. Hetkinen vain sisar, ennen kuin laulamme *Jeesus Nimi ota myötäs*.

¹⁹⁴ Kuinka monet osaavat tuon laulun *Älä unohda perherukousta*? Kuinka monet teistä rukoilevat perheissänne, niin että perhe rukoilee? Oi, se on hyvä. Yrittäkäämme laulaa se kerran, aivan niin kuin entisaikoina:

*Älä unohda perherukousta,
Jeesus haluaa kohdata sinut siellä;
Hän on poistava jokaisen huolesi.
Oi, älä unohda perherukousta.*

¹⁹⁵ Pidätekö siitä? Yrittäkäämme sitä uudestaan:

*Älä unohda perherukousta,
Jeesus haluaa kohdata sinut siellä;
Hän on poistava jokaisen huolesi.
Oi, älä unohda perherukousta.*

¹⁹⁶ [Eräs sisar sanoo: "Veli Branham, voisinko sanoa jotakin?"] Tietenkin voit, sisar. [Sisar alkaa puhua. Tyhjä kohta nauhassa.] Sisar Nash, se on oikein hienoa. Oi, jos me vain.

*Jos me luotamme emmekä epäile, Hän tulee varmasti tuomaan sinut ulos;
Vie vain taakkasi Herralle ja jätä ne sinne.
Jätä ne sinne, jätä ne sinne,
Vie taakkasi Herralle ja jätä ne sinne.
Jos me luotamme emmekä epäile, Hän tulee varmasti tuomaan sinut ulos;
Vie taakkasi Herralle ja jätä ne sinne.*

¹⁹⁷ Ettekö te pidäkin noista vanhoista hengellisistä lauluista? Oi, minä... Minä uskon, että nuo ihmiset vain ottivat kynän käteensä, ja Pyhä Henki innoitti heidät kirjoittamaan sen.

¹⁹⁸ Kuten sokea Fanny Grosby, kun nuo maailmalliset ihmiset tuona päivänä yrittivät saada hänet kirjoittamaan maailmallisia lauluja ja sanoivat: "Sinusta tulee rikas nainen."

¹⁹⁹ Hän sanoi: "Minä olen vihkinyt elämäni Kristukselle, ja kaikki lahjani." Hän oli sokea, tiedättehän. Hän sanoi: "Minä olen velkaa elämäni ja kaikkeni Kristukselle."

²⁰⁰ Ja sitten he tulivat jotenkin pisteliääksi häntä kohtaan, koska hän eväsi sen kaltaisen tilaisuuden, Hän ei myynyt esikoisoikeuttaan, kuten herra Presley ja he ovat tehneet, vaan säilytti rehellisyytensä. Lopuksi he sanoivat hänelle: "Sitten kun tulet Taivaaseen, jos sellaista paikkaa on olemassa, ja jos olet niin kuin olet täällä, tulet olemaan sokea." Ja he sanoivat: "Entä jos olet sokea, kuinka silloin tulet tuntemaan hänet?"

²⁰¹ Hän sanoi: "Tulen tuntemaan Hänet. Tulen tuntemaan Hänet."

²⁰² He sanoivat: "Mutta jos olet sokea? Mitä jos olet sokea?"

²⁰³ Minä tulen tunnustelemaan naulanjälkiä" Sitten hän kääntyi ympäri ja alkaessaan kävellä pois, hän sanoi:

*Olen tunteva Hänet, olen tunteva Hänet,
Ja lunastettuna Hänen sivullaan seison;
Olen tunteva Hänet, olen tunteva Hänet,
Naulanjäljistä Hänen käsissänsä.*

²⁰⁴ Oi Jeesukseni, nuo viisi kallista haavaa, vuotivat verta minun puolestani siellä, kuinka minä koskaan voisin kieltää Häntä? Antakaa minun kuolla... Antakaa minun mennä mitä tietä tahansa, mutta koskaan älä anna minun kieltää tuota kallista Vertavuotavaa, joka siellä kuoli minun puolestani. Kyllä.

²⁰⁵ Ja lähtiessämme tänä iltana, me haluamme: *Ota Jeesus Nimi myötäs.* Hyvä on, sisar. Nousisimmeko seisomaan nyt,

*Jeesus Nimi ota myötäs,
Surun ja murheen lapsi;
Se on iloa ja lohtua antava sinulle,
Ota se kaikkialle minne menet.
Kallis Nimi (kallis Nimi), Oi kuinka suloinen! (oi kuinka suloinen)
Toivo maan ja ilo Taivaan;
Kallis Nimi (kallis Nimi), Oi kuinka suloinen!
Toivo maan ja ilo taivaan.*

²⁰⁶ Nyt kumartaessamme päämme, laulakaamme pehmeästi:

*Jeesuksen Nimeä kumartaen,
Langeten kasvoilleen Hänen jalkoihinsa,*

*Kuningasten Kuninkaaksi Taivaassa tulemme kruunaamaan Hänet
Kun matkamme on suoritettu loppuun
Kallis Nimi, Oi kuinka suloinen!
Toivo maan ja ilo Taivaan;
Kallis Nimi, Oi kuinka suloinen! (Oi, kuinka suloinen)
Toivo maan ja ilo Taivaan.*